

ΔΙΔΑΧΟΛΟΓΟΣ

ISSN: 2529-170X

ΤΕΥΧΟΣ

101

ΑΘΗΝΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2020

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΧΟΡΗΓΙΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

«Διορθόδοξος Σύνδεσμος Πρωτοβουλιῶν Γονέων»
ὕπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου

Ἰδρυτής: π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος (†)

ΕΚΛΟΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρός, Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης, Ἀρχιμ.
Μελέτιος Στάθης, Μοναχὸς Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Οἰκον. Ἀνδρέας
Γκατζέλης, Κωνσταντῖνος Παπαχριστοδούλου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρός, Ἰασιῶν 1, Ἀθήνα

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μητροπολίτης Βράτσας κ. Γρηγόριος, Βουλγαρία – Ἐπίσκοπος
Καρπασίας κ. Χριστοφόρος, Κύπρος – Ἐπίσκοπος Σιεματίτσε κ.
Βαρσανούφιος, Πολωνία – Ἡγουμένος Θεοφάνης Λουκιάνωφ, Ρω-
σία – Καθηγητὴς Ciriacian Streza, Ρουμανία – Μοναχὸς Ἀρσένιος
Βλιαγκόφτης – Δρ. Γεώργιος Κρίππας – Ἀθανάσιος Νεοφώτιστος
– Γεωργία Μπουρδάκου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ:

Πρωτ. Κυριακὸς Τσουρός – Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης –
Οἰκον. Ἀνδρέας Γκατζέλης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ:

«Πανελλήνια Ἐνωση Γονέων γιὰ τὴν Προστασία τοῦ Ἑλληνορθο-
δόξου Πολιτισμοῦ, τῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ἀτόμου» (ΠΕΓ). Ταχ.
Διεύθυνση: Τ.Θ. 60120, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς, Τηλ.: 210
6396665 Fax: 210 6082219, <http://www.ppu.gr>

DIALOGOS

OWNER:

Inter-Orthodox Union of Parents' Initiatives, under the auspices
of His Beatitude, Ieronimos, Archbishop of Athens and all Greece

FOUNDER:

Father Antonios Alevizopoulos (†)

DIRECTOR:

Rev. Kyriakos Tsouros, P.O. Box 60120 -
153 43 Aghia Paraskevi, Athens

Ὁ ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεῖ καὶ ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ. Σκο-
πὸς μας εἶναι ἡ ἐνημέρωση τοῦ Ὀρθοδόξου Πληρώματος στὰ
θέματα τῆς σύγχρονης πλάνης καὶ ἡ προσφορά βοήθειας, στὸ
μέτρο τοῦ δυνατοῦ, στὰ θέματα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων καὶ στὶς
οἰκογενεῖές τους. Γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ συνεχίσουμε τὴν ἐργασία
μας, μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλική συμβολή
σας. Προαιρετικὲς εἰσφορὲς γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἐργασίας μας
γίνονται μὲ εὐγνωμοσύνη δεκτὲς μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγή (ΠΕΓ
Μεσογείων 429, 153 43 Ἁγία Παρασκευὴ Ἀττικῆς) ἢ μὲ τραπε-
ζικὴ ἐπιταγή (ΠΕΓ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, Ἀριθ. Λογ.
180/296004-44, IBAN: GR57 0110 1800 0000 1802 9600 444).

Ἐκτύπωση - κατασκευὴ

Ἀφοὶ Χ.Ε. ΔΟΥΚΑ & Σία Ο.Ε.
Δοϊράνης 11, Ἀχαρνάι, τηλ. 210 2382910

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο. Γλωσσολαλία, τοῦ Πρωτοπρ. Κυριακοῦ Τσουροῦ	1
Ἀποκρυφιστικὲς πρακτικὲς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κορωνοϊοῦ (Covid-19), τοῦ Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργόπουλου	5
Γιόγκα: Σωτηρία τοῦ κόσμου ἢ σωτηρία ἀπὸ τὸν κόσμο; τοῦ Πρωτ. Ἀνδρέα Γκατζέλη.	6
Γνωστικὴ Πολιτιστικὴ Ἐταιρεία "Samael-Lakhsmi", τοῦ Γεωργίου Τσώτσου.	11
Τὸ ζήτημα τοῦ προσηλυτισμοῦ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὶς ξένες χώρες Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, μέρος Α', τοῦ Γεωργίου Η. Κρίππα.	13
Ὁ σατανισμὸς νομιμοποιεῖται στὴ Σουηδία, ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς.	18

Εἰδήσεις - Σχόλια

«Ὁμάδες μελέτης τοῦ σκηνηκοῦ τῶν αἱρέσεων»	8
«Ραδιοφωνικὲς ἐκπομπές».	17
«Γεώργιος Κρίππας, Διδάκτωρ Συνταγματικοῦ Δικαίου».	20
«Ἐκκλησία τῆς Τελευταίας Διαθήκης».	21
Μία γυναίκα, κρυφὴ γκουρού, στὸν Τύπο; (στὴ Γαλλία)	22
Δύο παιδιὰ νεκρὰ ἐξαιτίας τῶν ἀκραίων δοξασιῶν τῆς μητέρας τους (στὶς Η.Π.Α.).	22

TABLE OF CONTENTS

The c h a r i s m a t a (spiritual gifts) of the Holy Spirit according to Apostle Paul: g l o s s o l a l i a (speaking in tongues), by Protopresbyter Father Kyriakos Tsouros . . .	1
Apocryphal practices as part of the efforts to tackle the Covid-19 coronavirus, by Protopresbyter Father Vassileios A. Gheorghopoulos . . .	5
Yoga: Salvation of or from the world ?, by Protopresbyter Father Andreas Gadzelis.	6
The "Samael Lakhsmi" Gnostic Cultural Association, by Gheorghios Tsotsos.	11
The issue of proselytism in Greece and other countries of Europe and the Americas, Part 1, by Gheorghios E. Krippas.	13
Satanism legalized in Sweden, From the Holy Diocese of Piraeus.	18

News - Comments

"Study groups of the landscape of heresies"	8
Radio programmes	17
"Gheorghios Krippas, Doctor in Constitutional Law"	20
"Church of the Last Testament"	21
A woman, covert guru, in the Press? (in France).	22
Two children dead because of the extreme beliefs of their mother (in USA)	22

ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΠΑΥΛΟ

Γλωσσολαλιά

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού
Γραμματέως τῆς Σ.Ε. ἐπί τῶν Αἱρέσεων

Τά χαρίσματα στήν Ἁγία Γραφή καί ἰδιαίτερος στήν Καινή Διαθήκη προϋποθέτουν τήν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶναι τό Ἅγιο Πνεῦμα πού χορηγεῖ ὅλα τά χαρίσματα καθώς βούλεται: «Πάντα δέ ταῦτα ἐνεργεῖ τό ἔν καί τό αὐτό Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδία ἐκάστῳ καθώς βούλεται»¹. Μέσα ἀπό τίς διάφορες θεῖες δωρεές, μέ τά χαρίσματα, φανερώνεται ἡ παρουσία καί ἡ δράση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὁ ἄλλος «Παράκλητος» ὁ Ὅποιος «ἦλθε» σύμφωνα μέ τήν προσευχή τοῦ Χριστοῦ μετά τήν Ανάληψη Του, φανερώνεται ἤδη ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστής, ὅταν οἱ Ἀπόστολοι «ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθώς τό Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ»². Τά χαρίσματα αὐτά, γιά τά ὁποῖα κάνει ἐκτενή λόγο ὁ Ἄπ. Παῦλος, κυρίως στήν Α' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολή του, γιά τίς χριστιανικές ἐμπειρίες, εἶναι ἀπόδειξη, ὅτι ἔλαβαν τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Ὁ Ἄπ. Παῦλος ἀπαριθμεῖ πλῆθος χαρισμάτων, καί βεβαιώνει μάλιστα ὅτι αὐτά εἶναι «ἀμεταμέλητα», δηλαδή ἀμετάκλητα³. Ὅμως ἐνῶ ἀποδίδει μεγάλη τιμή στά χαρίσματα, συγχρόνως προτρέπει σέ προσοχή καί διάκριση τῶν αὐθεντικῶν χαρισμάτων ἀπό τίς νόθες καταστάσεις. Προειδοποιεῖ «τό Πνεῦμα μή σβέννυτε, προφητείας μή ἐξουθενεῖτε. Πάντα δοκιμάζετε, τό

καλόν κατέχετε»⁴. Τό ἴδιο θά ἐπαναλάβει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης «δοκιμάζετε τά πνεύματα εἰ ἐκ Θεοῦ εἰσὶν»⁵.

Τά χαρίσματα «δέν εἶναι ἐκστασιακά φαινόμενα, ἀλλά ἀποτέλεσμα τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»⁶. Δέν ἀποκτῶνται μέ τεχνικές ἀνθρώπινες, ἀλλά εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς θείας ἐνεργείας καί προϋποθέτουν καί τήν ἐλεύθερη συγκατάθεση καί προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου καί ἰδιαίτερος ἐσωτερική κάθαρση. «Ὁ ἄνθρωπος πρέπει μέ τόν ἰδρώτα του νά ἀποδείξει πῶς ἐπιθυμεῖ τή χάρη καί πῶς εἶναι ἔτοιμος νά θυσιάσει τά πάντα γιά αὐτήν»⁷ ἢ συνήπαρξη τῆς χάρης δέν δίνεται ἀνεξάρτητα ἀπό τήν πνευματική ἐτοιμότητα τοῦ ἀνθρώπου· δέν χορηγεῖται δηλαδή χωρίς νά ὑπάρχει ἠθική πρόοδος»⁸. Εἶναι δωρεά σέ ἐκεῖνον πού πέρασε ἀπό τό στάδιο τῆς κάθαρσης καί ὀδηγεῖται στή θέωση⁹.

Στήν πρὸς Ρωμαίους τά χαρίσματα, ὑπογραμίζει ὁ Ἄπ. Παῦλος δίδονται πρὸς οἰκοδομή καί ἐνότητα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τῶν πιστῶν. Γι' αὐτό ἡ ποικιλία τῆς καλύπτει ὅλες τίς πνευματικές ἀνάγκες τῆς κοινότητας: «Καί οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεός ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν»¹⁰. Τά χαρίσματα

1. Α' Κορ. ιβ' 11
2. Πραξ. β' 4, 11
3. Ρωμ. ια' 29

4. Α' Θεσ. 19-22

5. Α' Ἰω. δ' 1

6. π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου, σ. 169

7. Ματθ. ιγ' 44

8. Μαρκ. δ' 28

9. π. Ἀντωνίου Ἀλεβιζοπούλου αὐτόθι, σ. 169

10. Α' Κορ. ιβ' 28

αυτά βρίσκονται σέ πλήρη ἄρμονία μεταξύ τους, ὥστε μέσα στήν Κοινότητα «τά πάντα εὐσχημόνως καί κατά τάξιν γινέσθω»¹¹. Ἐκεῖνο πού ἐξασφαλίζει τήν πλήρη ἐνότητα καί ἄρμονία τῶν ποικίλων χαρισμάτων εἶναι ὅτι ὅλα προέρχονται «τό αὐτό Πνεῦμα». Ὅπως μέσα στό ἴδιο σῶμα, ἐπισημαίνει ὁ Ἀπ. Παῦλος, ὑπάρχουν πολλά μέλη ὅμως ὅλα συμβάλλουν ἄρμονικά στό καλό τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἔτσι καί στήν Ἐκκλησιαστική Κοινότητα ὅλα τά χαρίσματα συμβάλλουν ἄρμονικά στήν πνευματική πρόοδο καί ἀνάπτυξη καί δίδονται «πρός τό συμφέρον τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας»¹².

Στήν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολή του ὁ Ἀπ. Παῦλος θά κάνει λόγο καί γιά τούς καρπούς τοῦ Πνεύματος, πού εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: «ὁ δέ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πράοτης, ἐγκράτεια»¹³.

Τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀφοροῦν καί σέ διακονήματα καί διάφορες δραστηριότητες μέσα στήν ἐκκλησιαστική κοινότητα, πού εἶναι ἀναγκαῖες γιά τήν πρόοδο της. Ἐτσι τό Πνεῦμα δίδει «λόγον σοφίας», «λόγον γνώσεως» «πίστιν», «χαρίσματα ἰαμάτων», «ἄλλω δέ ἐνεργήματα δυνάμεων» (προφητικές δυνάμεις), «ἄλλω δέ προφητεία, ἄλλω δέ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρω δέ γένη γλωσσῶν, ἄλλω δέ ἐρμηνεῖα γλωσσῶν»¹⁴.

Διαπιστώνουμε ὅτι ὁ Ἀπόστολος ταξινομεῖ τά χαρίσματα μέ σειρά προτεραιότητας καί σημασίας, στήν κορυφή τῆς ὁποίας βρίσκονται οἱ Ἀπόστολοι: «Καί οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς πρῶτον ἀποστόλους»¹⁵. Τό ἴδιο κάνει καί στήν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολή του: «καί αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δέ προφήτας, τοὺς δέ εὐαγγελιστάς, τοὺς δέ ποιμένας καί διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρ-

τισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ»¹⁶.

Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ Κορίνθιοι ὑπερεκτιμοῦσαν τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλιᾶς, τό ὁποῖο καλλιεργοῦσε ἓνα θρησκευτικό ἐνθουσιασμό καί ἐκστατικές καταστάσεις πού ἐντυπωσίαζαν περισσότερο. Αὐτό τό χάρισμα, μαζί μέ τίς θαυματουργικές ἐnergείες, ἦταν τά χαρίσματα πού, ὑπὸ τό κράτος θρησκευτικῆς φόρτισης ἐθεωροῦντο ὡς μία ἀπτή, ἐντυπωσιακή καί φανερὴ ἀπόδειξη τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Ἀπόστολος ἐπιμένει «νά δείξει τήν ὑπεροχὴ τῆς προφητείας ἀπέναντι στή γλωσσολαλιά, γιατί ὅσο ὁ θρησκευτικὸς ἐνθουσιασμός ἐκδηλώνεται μέ τρόπο ἀκατανόητο, ἢ κοινότητα δέν οἰκοδομεῖται ἀπὸ αὐτό»¹⁷.

Οἱ διάφορες αἰρετικές, εὐσεβιστικές, πεντηκοστιανές καί νεοπεντηκοστιανές ομάδες, ἀλλὰ καί μερικοὶ «Ὁρθόδοξοι» φωτισμένοι, ἀρέσκονται στό νά προβάλλουν κυρίως τό χάρισμα, κυρίως τῆς γλωσσολαλιᾶς, ὡς δῆθεν ἀποδεικτικό στοιχεῖο τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἐπομένως ὅτι μόνον αὐτές - ἢ κάθε μία γιά λογαριασμό της - εἶναι ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Βεβαίως, ὅταν ἐξετάσει κάποιος τό φαινόμενο αὐτό, ὅπως ἐμφανίζονται στίς διάφορες ομάδες, εὐκόλα ἀντιλαμβάνεται ὅτι δέν ἔχει καμία σχέση μέ τά ἀληθινὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τίς γνήσιες ἐμπειρίες. Ἄντί νά ἐνώνει καί νά οἰκοδομεῖ σέ ἓνα, διαιρεῖ σέ πλῆθος ἀντιμαχομένων ομάδων. Ἡ κάθε μία καταφέρεται κατά τῆς ἄλλης, διεκδικώντας γιά τὸν ἑαυτό της τήν αὐθεντικὴ κατοχὴ τοῦ χαρίσματος αὐτοῦ.

Ἐξάλλου, τό «χάρισμα» αὐτό ἐμφανίζεται μετὰ ἀπὸ τήν ἄσκηση συγκεκριμένων τεχνικῶν, πού ὑποβάλλουν τοὺς ὀπαδούς καί ἐκβιάζουν οὐσιαστικά τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἐπιβάλλοντας τήν ὑποχρεωτικὴ ἀπόκτηση τῆς γλωσσολαλιᾶς ἀπὸ ὅλους τοὺς

11. Α' Κορ. ιδ' 40

12. Α' Κορ. ιβ' 7

13. Γαλ. ε' 22-23

14. Α' Κορ. ιβ' 8-10

15. Α' Κορ. ιβ' 28

16. Ἐφ. δ' 11-12

17. Λεξικό Βιβλικῆς Θεολογίας, ἑλληνικὴ μετάφραση, Ἀθήνα 1980, λήμμα: χαρίσματα, σ. 1003

όπαδούς. Ὅποιος όπαδός δέν «γλωσσο-
λαλήσει» σημαίνει ότι δέν έχει λάβει τό
«βάπτισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» καί έπο-
μένως ύστερεῖ, δέν έχει πιστέψει σωστά! Ἡ
«γλωσσολαλία» εἶναι τελικά αποτέλεσμα
μιᾶς τεχνικῆς ένθουσιαστικῆς ατμόσφαι-
ρας καί ψυχολογικῆς πιέσεως τῶν όπαδῶν.
Ὅμως, ὅπως παρατηρεῖ ό π. Αντώνιος
Ἀλεβιζόπουλος: «μ' αὐτόν τόν τρόπο έξαφα-
νίζονται τά σύνορα μεταξύ τῆς δράσης τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος πού δημιουργεῖ γνήσιες
πνευματικές έμπειρίες σάν εκείνη τοῦ Ἀπο-
στόλου Παύλου¹⁸ καί ύποκειμενικῶν ἢ καί
δαιμονικῶν καταστάσεων, πού οδηγοῦν σέ
“έμπειρίες”. Ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ πλέον
νά ξεχωρίσει τό γνήσιο ἀπό τό νόθο καί θε-
ωρεῖ καταστάσεις πού έρμηνεύονται εἴτε μέ
βάση τίς φυσικές δυνατότητες τοῦ ἀνθρώ-
που, εἴτε καί σάν δαιμονικές επιδράσεις, ὡς
“ένόικηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος”»¹⁹.

Τέτοια φαινόμενα ἄλλωστε έμφανί-
στηκαν σέ έξωχριστιανικές θρησκείες
στούς ἀρχαίους ἀλλά καί στούς νεώτερους
χρόνους. Εἶναι γνωστά στίς Πυθίες στήν
ἀρχαία Ἑλλάδα, στούς Δερβίσιδες στό
Ἰσλάμ, στούς Μονταντιστές, καί κατά τούς
αἰῶνες ΙΖ' καί ΙΗ' στούς Οὐγενότους, τούς
Γιανβενιστές, στούς Κουάκερους, στούς
Μορμόνους κ.ά.

Οἱ ομάδες αὐτές τῶν «γλωσσολαλιστῶν»
παραθεωροῦν τό γεγονός ότι ό Ἀπ. Παῦλος
κατατάσσει τό χάρισμα αὐτό στήν κατώτερη
βαθμίδα τῶν χαρισμάτων μή θεωρώντας
την ύποχρεωτική γιά ὅλους. Διερωτᾶται:
«Μή πάντες γλώσσαις λαλοῦσιν;»²⁰. Ὅχι μό-
νο, ἀλλά επιμένοντας θεωρεῖ τήν «προφη-
τεία» προτιμώτερη ἀπό τήν «γλωσσολαλία»,
τήν όποία ἀποδέχεται μόνον έφόσον ύπάρ-
χει καί ό έρμηνευτής τῆς γλώσσας, ὡστε νά
έρμηνεύεται πρός οἰκοδομή τῆς Ἐκκλησίας²¹

ἢ νά περιορίζεται στήν ιδιωτική χρήση κατά
τήν προσευχή. Ἡ γλωσσολαλία δέν εἶναι
αὐτοτελής καί χωρίς τήν έρμηνεία, δέν πα-
ρέχει καμία ὠφέλεια. Αντιθέτως, «ἔσεσθε
εἰς ἀέρα λαλοῦντες»²² ύπογραμμίζει ό Ἀπό-
στολος. Προτιμῶ, λέει, νά διδάξω «πέντε
λόγους πού νά τούς καταλαβαίνει ό νοῦς μου,
γιά νά διδάξω τούς ἄλλους, παρά μυρίους λό-
γους μέ γλώσσα»²³. Καί ὀλοκληρώνει τίς έπι-
φυλάξεις τούς καταλήγοντας: «Εάν οὖν συ-
νέλθη ἡ Ἐκκλησία ὅλη επί τό αὐτό καί πάντες
γλώσσαις λαλώσιν, εισέλθωσιν δέ ιδιώται ἢ
ἀπιστοί, οὐκ έροῦσιν ότι μαίνεσθε;»²⁴.

Οἱ Πεντηκοστιανοί παρ' ὅλα ταῦτα έπι-
μένουν νά συνδιάζουν τήν «γλωσσολαλία»
μέ τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Ὑποστη-
ρίζουν δηλαδή ότι, ὅπως στήν περίπτωση
τῆς Πεντηκοστῆς οἱ Ἀπόστολοι μιλοῦσαν
«ξένες γλώσσες», ἔτσι καί σήμερα κάθε
Πεντηκοστιανός πού δέχεται τό «βάπτισμα
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», ὀμιλεῖ - πρέπει νά
ὀμιλεῖ - “ξένες γλώσσες”. Στήν περιπτώ-
ση ὅμως τῆς Πεντηκοστῆς, ὅσο καί στό
φαινόμενο τῆς «γλωσσολαλιᾶς» στήν ἀπο-
στολική έποχή, τά πράγματα ἦταν πολύ
διαφορετικά, σέ σχέση μέ ὅσα συμβαίνουν
σήμερα στούς Πεντηκοστιανούς. Τό φαι-
νόμενο τῆς Πεντηκοστῆς εἶναι μοναδικό
στήν ιστορία τῆς Ἐκκλησίας (Πράξ. κεφ.
β')²⁵. Ἐξ ἄλλου, ἡ «γλωσσολαλία» τήν ἡμέ-
ρα τῆς Πεντοκοστῆς ἀφοροῦσε μόνον στούς
Ἀποστόλους καί ὄχι σέ ὅλο τό πλῆθος.
Μιλοῦσαν, δηλαδή, ξένες γλώσσες μόνον
οἱ Ἀπόστολοι καί ὄχι ὅλο τό πλῆθος. Δέν
ἦταν γενική γλωσσολαλία, ὅπως θέλουν
οἱ Πεντηκοστιανοί, ἀλλά ειδικό χάρισμα²⁶.

22. Α' Κορ. ιδ' 1

23. Α' Κορ. ιδ' 19.

24. Α' Κορ. ιδ' 23.

25. Ὑπάρχουν έρμηνευτές τοῦ ἱεροῦ κειμένου τῶν
Πράξεων πού προβληματίζονται ἄν τήν ἡμέρα τῆς
Πεντηκοστῆς οἱ Ἀπόστολοι μιλοῦσαν διάφορες ξένες
γλώσσες ἢ ἄν οἱ ἀκροατές ἀκουγαν τόν λόγο τούς στή
δική του διάλεκτο ό καθένας.

26. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, *Σύγχρονες αἱρέσεις καί «Νέα
Ἐποχή». Ποιμαντική προσέγγιση, Ὁρθόδοξη ὀριοθέτηση,*
έκδ. Ἐννοια, Ἀθήνα 2018, σ. 79.

18. Α' Κορ. ιβ' 1-3

19. ένθ. ἄνωτ., σ. 174. Βλ. περιγραφή τέτοιας διαδικα-
σίας στό ἴδιο βιβλίό τοῦ π. Αντωντίου Ἀλεβιζοπούλου,
σσ. 172-173.

20. Α' Κορ. ιβ' 29-30

21. Α' Κορ. ιδ' 5

Υπήρχε βεβαίως και τό άλλο είδος γλωσσολαλιᾶς, τό «λαλεῖν γλώσση»²⁷. Τό χάρισμα αυτό, ὅπως εἶπαμε και πιό πάνω, ἐκδηλωνόταν κυρίως κατά τήν ὥρα τῆς προσευχῆς και εἶχε ιδιωτικό χαρακτήρα. Τό χάρισμα αυτό οἰκοδομήθηκε μόνο τόν ἴδιο τόν προσευχόμενο, ὁ ὁποῖος, αἰσθανόταν τήν ἐπενέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πού θέρμαινε τόν ἐσωτερικό του κόσμο. Σ' αὐτή τήν περίπτωση: «ὁ λαλεῖν γλώσση οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλά τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γάρ ἀκούει, πνεύματι δέ λαλεῖ μυστήρια»²⁸. Ὅμως οὔτε και ὁ ἴδιος κατανοεῖ ἐκεῖνα πού «λαλεῖ» γι' αὐτό και δέν ὠφελεῖται²⁹.

Τέλος, οἱ Πεντηκοστιανοί ὑποστηρίζουν ὅτι, ναί μέν οἱ «γλώσσες» πού «γλωσσο-λαλοῦν» δέν εἶναι κατανοητές, ὅμως εἶναι «γλώσσες ἀγγέλων»³⁰. Βεβαίως, τό ἐρώτημα πού τίθεται εἶναι: ποιός ἄραγε γνωρίζει τίς γλώσσες τῶν ἀγγέλων, και ἂν αὐτές εἶναι μία ἢ πολλές, ὥστε νά εἶναι βέβαιος ὅτι πρόκειται πράγματι γιά γλώσσες ἀγγέλων. Οἱ Πατέρες ἀσχολήθηκαν και μέ τό χωρίο αὐτό. Ὁ ἱ. Χρυσόστομος, ἐρμηνεύοντας τό χωρίο, παρατηρεῖ: «ἐνταῦθα γλώσσαν ἐκάλεσεν, οὐ σαρκός ὄργανον δηλῶν, ἀλλά τήν πρός ἀλλήλους αὐτῶν ὁμιλίαν τῷ γνωρίμῳ παρ' ἡμῖν τρόπῳ ἐνδείξασθαι βουλόμενος»³¹. Δηλαδή ὑποστηρίζει ὁ Ἅγιος ὅτι ὁ Ἀπόστολος μίλησε κατά ἀνθρωπομορφικό τρόπο γιά τούς ἀγγέλους, οἱ ὁποῖοι θά ἔχουν ἀσφαλῶς ὡς νοερά ὄντα τόν δικό τους πνευματικό τρόπο ἐπικοινωνίας, ὄχι ἀσφαλῶς τόν ἀνθρώπινο. Αὐτό ὑποστηρίζει ὁ Θεοφύλακτος: «Ἄγγελος γάρ γλώσσα ἢ νοερά πρός τό ἀλλήλους διαδιδόναι τά θεῖα νοήματα δύναμις». Ὅταν οἱ ἄγγελοι ἀποστέλλονται ὑπό τοῦ Θεοῦ ὡς «λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διά τούς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρί-

αν»³², τότε ἀσφαλῶς ἀπευθύνονται στούς ἀνθρώπους μέ γλώσσα κατανοητή σέ κάθε περίπτωση.

Καταλήγοντας, πρέπει νά συμπληρώσουμε, ὅτι ὁ Ἀπ. Παῦλος ὑπογραμμίζει τελικά, ἐνῶ «ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει», μεταξὺ τῶν χαρισμάτων τά ὁποῖα θά καταργηθοῦν εἶναι και «γλώσσαι παύσσονται»³³.

Ὁ ἱ. Χρυσόστομος μαρτυρεῖ ὅτι ἤδη κατά τήν ἐποχή του εἶχε περιοριστεῖ τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλιᾶς³⁴.

Κλείνοντας τό θέμα αὐτό, πρέπει νά ὑπογραμμίσουμε ὅτι ὁ Χριστιανός δέν πρέπει νά ἐπιδιώκει και νά ζητεῖ ἐμπειρίες και θαύματα, ἐνύπνια και φαινόμενα πού ἐντυπωσιάζουν ὑποπίπτοντας ἔτσι στόν δεύτερο «πειρασμό»: «βάλε σεαυτόν κάτω»³⁵. Οὔτε νά ἐπιδιώκει, μέ διάφορες τεχνικές, ἐμπειρίες και χαρίσματα γιατί τότε διατρέχει τόν κίνδυνο νά πέσει θύμα τοῦ «ἄρχοντος τοῦ ψεύδους». Ὁ Ἀπ. Παῦλος μας πληροφορεῖ ὅτι «αὐτός γάρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός» και «οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης»³⁶, οἱ ὁποῖοι «ποιοῦν» «σημεῖα μεγάλα» και «δώσουσι σημεῖα μεγάλα και τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν και τούς ἐκλεκτούς»³⁷.

Τά χαρίσματα εἶναι δωρεᾶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὄχι κατάκτηση τοῦ ἀνθρώπου. Κατά τόν Ἀπ. Παῦλο, τά χαρίσματα «ἐνεργεῖ τό ἐν και τό αὐτό Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βούλεται»³⁸. Ἐπομένως ἰσχύουν πάντοτε οἱ λόγοι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου «δοκιμάζετε τά πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοί ψευδοπροφήται ἐξεληλύθησαν εἰς τόν κόσμον»³⁹.

32. Ἐβρ. α' 14.

33. Α' Κορ. ιγ' 8.

34. Εἰς τήν Πεντηκοστήν, Ὁμιλία Α', Βλ. και Βασ. Στεφανίδη, Ἐκκλησιαστική Ἱστορία, ἐκδ.

35. Ματθ. δ' 6.

36. Β' Κορ. ια' 14-15.

37. Ματθ. κδ' 24, Ἀποκ. ιγ' 13-14.

38. Α' Κορ. ιβ' 11

39. Α' Ἰω. δ' 1

27. Α' Κορ. ιδ' 2-5.

28. Α' Κορ. ιδ' 2.

29. Α' Κορ. ιδ' 14.

30. Α' Κορ. ιγ' 1.

31. Λόγος ΑΒ' εἰς τήν Α' Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολή.

ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ CORONAVIRUS (COVID-19)

του Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργόπουλου
Αναπληρωτού Καθηγητού Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Η συστηματική, ένεργός και ποικιλόμορφη παρουσία του άποκρυφιστικού χώρου για την αντιμετώπιση του πόνου και της ασθένειας είναι μεγάλη και έντονη¹. Στο πλαίσιο του αντιχριστιανικού φαινομένου της «Νέας Έποχής», κατά τη διάρκεια του είκοστου αιώνα, οι αντιεπιστημονικές, ανορθολογικές αλλά και επικίνδυνες «θεραπευτικές»² δοξασίες και πρακτικές του άποκρυφιστικού χώρου βρήκαν ένα μεγάλο πεδίο εύκολης διάδοσης και πρόσληψης τους³.

Κάτι ανάλογο συμβαίνει και στις ημέρες μας που η ανθρωπότητα δοκιμάζεται από την επιδημία του covid-19. Ένώ η επιστημονική ιατρική κοινότητα παγκοσμίως καταβάλλει συντονισμένες προσπάθειες για την έπαρκη και επιτυχή θεραπευτική αντιμετώπιση της νόσου, εκπρόσωποι του άποκρυφιστικού χώρου, διαφημίζουν και προτείνουν μαγικές φόρμες, σύμβολα και αριθμούς, ως ασφαλή μέσα προφύλαξης και προστασίας από τον Coronavirus (covid-19).

Τό έσωτερικό - νεοεποχίτικο περιοδικό «Omnia» προωθεί και διαφημίζει ως μέσο προστασίας ένα μαγικό αριθμό, τον

αριθμό 8787, σέ συνδυασμό με την χρήση του σ' ένα ποτήρι νερό, τό όποιο προηγουμένως θά έχει καταλήλωσ, μέσω τών πρακτικών του χώρου, ένεργοποιηθει.

Από τή στιγμή πού θά ένεργοποιηθει ή «έσωτερική δύναμη» αυτής τής μαγικής φόρμας - αριθμού, πού θά παραχθει, θά λειτουργήσει προστευτικά για τόν χρήστη του νερού από τόν covid-19. Ποιά είναι ή πηγή αυτών τών πληροφοριών σχετικά με τόν μαγικό αριθμό 8787 και τή διαδικασία ένεργοποίησής του; Ό χώρος πού τόν διαφημίζει άπαντά. Πρόκειται για Medium, τήν Τσέχα - Pavlina Klemm, πού σήμερα ζει στή Γερμανία και προβάλλεται ως κανάλι μετάδοσης πληροφοριών από τόν άόρατο κόσμος⁴.

Στήν ίδια γραμμή κινείται και ένα άλλο Medium-κανάλι, ό Natara (Jorg Loskant), ιδρυτής του «Kamasa - Therapie- Ausbildungsinstituts», πού προβάλλεται ως θεραπευτής και πνευματικός όδηγός πού λαμβάνει καθοδήγηση και πληροφορίες από τόν άόρατο κόσμο, κυρίως, πάντα κατά τούς ισχυρισμούς του, από τόν αρχάγγελο Μιχαήλ. Τό Ίνστιτούτο πού έχει ιδρύσει παρουσιάζεται να έχει τά πνευματικά δικαιώματα χρήσης τής μαγικής φόρμας, του αριθμού 537354, πού τόν προβάλλει ως μέσο προστασίας και θεραπευτικής ισχύος έναντι του covid-19, αλλά και του κωδικού ένεργοποίησής του⁵.

Κατά τούς ισχυρισμούς του χώρου, αυτή ή μαγική φόρμα άπόκαλύφθηκε στό Medium-κανάλι Natara από τόν άόρατο

1. R. Biewald, *Kleines Lexikon des Okkultismus*, 2005, σ. 78. Πρβλ. L. Gassman- M. Kotsch (Hrsg), *Kleines Esoterik Handbuch*, 2007, σσ. 94-106. EZW-TEXTE (215). *Quellentexte zur neuen Religiosität*, 2011, σσ. 214 - 215.

2. K. Bannach - K. Rommel (Hrsg), *Religiöse Strömungen unserer Zeit. Eine Einführung und Orientierung*, 1992, σσ. 82-84. R. Hempelmann u.a (Hrsg), *Panorama der neuen Religiosität*, 2001, σσ. 245 - 247.

3. A. Ernst, "New Age - ein neuer Weg zu körperlicher und seelischer Gesundheit?", *Materialdienst* 1 (1991), 15-25. M. York, *Historical Dictionary of New Age Movements*, 2004, σσ. 89-90. Πρβλ. Α. Άβραμίδη, *Ανορθόδοξες θεραπευτικές μέθοδοι τής «Νέας Έποχής»*, 1998.

4. *Materialdienst* 5 (2020), σ.374 - 375 [M.Pöhlmann]

5. *Materialdienst* 5 (2020), σ.373 - 374 [M.Pöhlmann]

ΓΙΟΓΚΑ: ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ Ἡ ΣΩΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ;

τοῦ Πρωτ. Ανδρέα Γκατζέλη
Αντιπροέδρου τοῦ Δ.Σ. τῆς Π.Ε.Γ.

Ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ἀποκάλυψη μόνο γιά τόν Θεό ἀλλά εἶναι καί ἀποκάλυψη γιά τόν ἄνθρωπο καί γιά τόν κόσμο ὁλόκληρο. Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς λέει ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός ἦρθε γιά νά σώσει τόν κόσμο: «οὐ γάρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός τόν υἱόν αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον ἵνα κρίνη τόν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ»¹. Καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος κατηγορηματικά ἀναφέρει ὅτι: «ἔσχατος ἐχθρός καταργεῖται ὁ θάνατος»². Δέν ἀναφέρεται μόνο στόν θάνατο τοῦ ἀνθρώπου ἀλλά στήν κατάργηση τοῦ φαινομένου τοῦ θανάτου σέ ὅλη τήν Δημιουργία: «καί ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι»³ μᾶς λέει τό βιβλίο τῆς Ἀποκάλυψης.

Ἡ νίκη ἐναντία στόν θάνατο εἶναι τό βασικό περιεχόμενο τῆς σωτηριολογίας καί ἡ βασική ἔννοια τῆς λέξης «σωτηρία» στό πλαίσιο τῆς χριστιανικῆς σκέψης καί ζωῆς. Ὁ κόσμος δέν εἶναι κάτι κακό, ὁ Θεός τά πάντα ἐποίησε «καλά λίαν». Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν

ἐπιστολή του στοὺς Ρωμαίους ἀναφέρει τά ἑξῆς ἀξιωματικῶς: «ἡ γάρ ἀποκαταδοκία τῆς κτίσεως τήν ἀποκάλυψιν τῶν νύων τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. τῇ γάρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκούσα, ἀλλά διά τόν ὑποτάξαντα, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καί αὐτή ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπό τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τήν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. οἶδαμεν γάρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καί συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν»⁴.

Ἐνῶ λοιπόν ἡ ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στέκεται μέ θετικό τρόπο ἀπέναντι στήν Δημιουργία τοῦ Θεοῦ, τά ἀνθρώπινα φιλοσοφικά καί θρησκευτικά συστήματα, στήν πλειονότητά τους ἀπορρίπτουν τόν κόσμο καί τήν ὕλη ὡς κάτι τό βδελυκτό καί ἄξιο ἀφανισμοῦ. Τόν θάνατο δέ τόν θεωροῦν ὡς κάτι τό ἐπιθυμητό καί λυτρωτικό. «Τά διάφορα ἀπολυτρωτικά συστήματα πού ἔχουν ὡς βάση τόν Ἰνδουισμό εἶναι ἀτόπιρες ἀπαλλαγῆς ἀπό τή ζωή»⁵, ἀναφέρει ὁ

1. Ἰωάν. 3,17.

2. Α' Κορ. 15, 26.

3. Ἀποκ. 21,4.

4. Ρωμ. 8, 19-22.

5. Περιοδικό «Παρακαταθήκη», τεῦχος 44, 14 Αὐγούστου 2010.

κόσμο, τήν 18-1-2020, κατά τή διάρκεια πραγματοποίησης μίας ἄλλης, ἀποκρυφιστικοῦ χαρακτήρα «θεραπευτικῆς» πρακτικῆς, γνωστῆς ὡς «ψυχικοῦ χειρουργεῖου» [Psychic Surgery]⁶.

Φυσικά οἱ «θεραπευτικῆς» προσφορές κατά τοῦ covid-19 τῶν κινήσεων τοῦ ἀποκρυφιστικοῦ χώρου δέν προσφέρονται δω-

ρεάν. Τό δικό μας σύντομο, τελικό σχόλιο θά εἶναι ἡ ὑπενθύμιση τοῦ Ἀπ. Παύλου πρὸς τοὺς χριστιανούς κάθε ἐποχῆς νά προσέχουν ὥστε «νά μή τοὺς ἐξαπατήσει κάποιος μέ κανένα τρόπο» (Β' Θεσ. 2,3), πολύ δέ περισσότερο νά μή προσέχουν χώρους, πού, ἐνίοτε, παρά τό ἔλκυστικό λεξιλόγιο – βιτρίνα πού χρησιμοποιοῦν, κυριαρχοῦν «πνεύμασι πλάνοις καί διδασκαλίαις δαιμονίων» (Α' Τιμ. 4,1).

6. N. Drury, *The Dictionary of the Esoteric*, 2002, σ. 259. R. Biewald, *Kleines Lexikon*, σ.77

καθηγητής της Θρησκευολογίας στο Πανεπιστήμιο Άαρχους της Δανίας Γιόχαννες Άαγκααρντ.

Επειδή όμως δεν είναι φυσιολογικό στον άνθρωπο να επιθυμεί τον θάνατο, αλλά αντίθετα είναι φυσιολογικό ο κάθε άνθρωπος να αισθάνεται κάποια μορφή δισταγμού μπροστά στο φρικτό μυστήριο του θανάτου, ο καθηγητής έξηγει, πώς στά εν λόγω ινδουιστικά συστήματα ξεπερνιέται αυτός ο δισταγμός: «Η Γιόγκα είναι έκφραση της αντίληψης ότι ο άνθρωπος μπορεί να ελαττώσει τα βάσανα και να ξεπεράσει τον δισταγμό του μπροστά στο θάνατο μέσω του περιορισμού ή της άπραξίας των φυσιολογικών ζωτικών λειτουργιών»⁶. Καί ο Γρηγόριος Ζιάκας, όμότιμος καθηγητής του Άριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης γράφει, σχετικά μέ τή Γιόγκα: «ή Γιόγκα στην κλασική της έκφραση είναι μία άξιοπρόσεκτη μέθοδος διαλογισμού, ένας δρόμος για τήν αναζήτηση της σωτηρίας, φτιαγμένος όμως ειδικά για τούς Ινδούς και προσαρμοσμένος στον ινδικό τρόπο σκέψης. Σκοπό έχει να καλλιεργήσει τον άνθρωπο και να τον βοηθήσει ν' απαλλαγεί από τον κόσμο της φθοράς, ό όποιος, κατά τήν ινδουιστική αντίληψη, καταδικάζει τό πνεύμα στην όδυνηρή άλυσίδα των μετενσαρκώσεων και των ανακυκλήσεων του κόσμου. Γι' αυτό στην κλασική της έκφραση ή Γιόγκα είναι μία μέθοδος «θανάτου», μία ριζική μέ άλλα λόγια άρνηση του κόσμου και των υλικών πραγμάτων, τά όποια αποτελούν τή ρίζα των πικρών αναγεννήσεων, πού φυλακίζουν τό ανθρώπινο πνεύμα, και ένας τρόπος επίτευξης της μεταφυσικής γνώσης, ή όποια έλευθερώνει τό πνεύμα από τά δεσμά της ύλης και τό οδηγεί σε μία μεταφυσική κατάσταση ύπερπροσωπικής ένότητας μέ τήν έσχατη αλήθεια του παντός»⁷.

6. Περιοδικό «Παρακαταθήκη», τεύχος 44, 14 Αυγούστου 2010.

7. Γρηγορίου Ζιάκα, «Γιόγκα, αλήθεια και πλάνες», Επιστημονική Επετηρίδα Θεολογικής Σχολής, Τμήμα Θεολογίας τόμ. 1, Θεσσαλονίκη 1990, σελ. 271-283.

Ο Ίερομόναχος Seraphim Rose μέ πολλή διάκριση αναφέρει ότι: «Η ουσία της γιόγκα δεν είναι αυτή καθ' έαυτή ή πειθαρχία, αλλά ό διαλογισμός, πού είναι ό σκοπός της. Ο σκοπός της ινδουιστικής γιόγκα είναι πνευματικός. Είναι ισοδύναμο μέ προδοσία να ξεχνάει κανείς αυτό και να διατηρεί μόνο τήν καθαρά σωματική μορφή αυτής της αρχαίας πειθαρχίας. Τό πρόσωπο πού χρησιμοποιεί τή γιόγκα μόνο για φυσική ευεξία ήδη εκθέτει τον έαυτό του σε συγκεκριμένες πνευματικές στάσεις. Τό αντικείμενο της τεχνικής γιόγκα, σύμφωνα μέ αυτή τήν όπτική, είναι να κάνει κάποιον χαλαρό, εύχαριστημένο, χωρίς σκέψεις, και παθητικό ή δεκτικό σε πνευματικές ιδέες και έμπειρίες»⁸.

Μπορεί κανείς να ξεχωρίσει τίς άσκήσεις της Γιόγκα από τήν θεωρία, πού γεννά αυτές τίς άσκήσεις; Μπορεί κανείς να χρησιμοποιεί τή Γιόγκα μόνο ως γυμναστική χωρίς να δέχεται τό μεταφυσικό της περιεχόμενο; Σε αυτά τά καίρια έρωτήματα απαντάει εύστοχα ό Αρχιεπίσκοπος Τιράνων και πάσης Άλβανίας και καθηγητής Θρησκευολογίας κ. Αναστάσιος: «Μερικοί δυτικοί διανοούμενοι αντιμετώπισαν τό ενδεχόμενο να απομονωθούν όρισμένοι κανόνες της γιόγκα, για να χρησιμοποιηθούν μέσα σ' ένα χριστιανικό πλαίσιο. Η προσπάθεια, εν τούτοις, να αποσπασθούν οι άσκήσεις αυτές από τίς ινδουιστικές θεωρίες, μέ τίς όποιες βρίσκονται σε σύζευξη, μοιάζει μέ άπόπειρα διαχωρισμού του μυϊκού συστήματος του ανθρώπου από τό νευρικό. Για να πραγματοποιηθεί ή ανεξαρτητοποίησή τους από τήν έντονη ινδουιστική άτμόσφαιρα και τό ινδουιστικό τους ήθος προϋποτίθεται μία νέα, πρωτότυπη δημιουργία. Σε μία τέτοια περίπτωση, ή χριστιανική έφαρμογή της γιόγκα θα σήμαινε ένα είδος άσκήσεως πού θα διευκόλυνε τον άνθρωπο να οδηγηθεί σε μία βαθιά σιωπή' όχι μόνο από έξωτερικούς θο-

8. Ίερομ. Seraphim Rose, Η Όρθοδοξία και ή θρησκεία του μέλλοντος, έκδ. Έγρήγορη,

ρύβους, αλλά κυρίως από τούς έσωτερικούς κραδασμούς πού προκαλοῦν οί επιθυμίες, οί ανησυχίες, οί φαντασίες. Μιά σιωπή μέσα στην όποία τό ανθρώπινο πνεῦμα θά ἦταν δυνατό, βιώνοντας τήν ταπεινώση, νά ακούσει εὐκρινέστερα τά μηνύματα τοῦ Αγίου Πνεύματος. Αλλά γι' αυτό, τελικά, δέν χρειάζεται νά αναζητηθοῦν μέθοδοι πού ἔχουν χρησιμοποιηθεῖ μέ ἀποτέλεσμα νά ὀδηγήσουν ἀκριβῶς στό ἀντίθετο: σέ μία ἀπόλυτη δηλαδή αὐτονομία τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος καί σέ μία ἀπίθανη σύγχυση. Ἡ πνευματική ζωή καί τελείωση, σύμφωνα μέ τή χριστιανική πίστη, εἶναι δῶρο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καί ὄχι ἐπίτευγμα μιᾶς αὐτόνομης ἀνθρωποκεντρικῆς τεχνικῆς. Ἄλλωστε, γιά μᾶς τούς Ὀρθοδόξους ὑπάρχει ὀλόκληρη ἡ ἡσυχαστική ἐμπειρία τῆς χριστιανικῆς Ἀνατολῆς, ἡ ὅποια ἀπό προϋποθέσεις καθαρά χριστιανικές ὀδηγήθηκε στην «ἐν Χριστῶ» ἀγιοπνευματική ζωή, γαλήνη, ἐν ἀγάπῃ «ἡσυχία».⁹

Ὁ προαναφερθεῖς Καθηγητής τῆς Θεολογίας στό Πανεπιστήμιο Ἁαρχους τῆς Δανίας Γιολάννες Ἁαγκααρντ γράφει σχετικά:

«Πολλοί ἐξασκούμενοι στή Γιόγκα θά ἀντιτείνουν ὅτι ὅλη αὐτή ἡ θεωρητικο-

9.http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/catehism/theologia_zoi/themata.asp?cat=hist&main=AT_1&file=1.1.htm

λογία τους εἶναι ἀδιάφορη, ἐπειδή αὐτοί εἶχαν καλές προσωπικές ἐμπειρίες ἀπό τή Γιόγκα. Λένε ὅτι χάρις σ' αὐτή ἔγιναν ὑγιέστεροι. Αὐτό ὀφείλει κάποιος νά τό σεβαστεῖ, ἀλλά καί νά τό κατανοήσει σωστά. Ἐνα παράδειγμα μπορεῖ νά τό φωτίσει αὐτό: ὑπάρχουν πράγματι πολλοί νεαροί ἄνδρες, στούς ὁποίους ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς θητείας ἔχει κάνει καλό. Γυμνάσθηκαν σωματικά καί ἔμαθαν ὡς ἓνα βαθμό νά ἐλέγχουν τόν ἑαυτό τους. Αὐτό ἐνίσχυσε τήν ὑγεία τους. Αὐτό ὅμως δέν ἀναιρεῖ τό γεγονός ὅτι ὁ στρατός ἔχει ἓναν ἐντελῶς διαφορετικό σκοπό. Κατά παρόμοιο τρόπο ὁ στόχος τῆς Γιόγκα δέν ταυτίζεται μέ τίς θετικές παρενέργειες πού διαπιστεύονται. Στήν πραγματικότητα συμβαίνει ὥστε πολλοί διαλογιζόμενοι μετά ἀπό μία περίοδο θετικῶν παρενεργειῶν νά βιώνουν ἄκρως ἀνησυχητικές βλαβερές ἐπιδράσεις. Ἐμεῖς τίς χαρακτηρίζουμε ὡς βλαβερές ἐπιδράσεις, ἀλλά στήν πραγματικότητα πρόκειται γιά τίς ἐπιδιωκόμενες ἐπιδράσεις. Αὐτό σημαίνει ὅτι βῆμα πρὸς βῆμα χάνει κανείς τήν ἱκανότητα νά ζεῖ μία ζωή στραμμένη πρὸς τά ἔξω μέσα σέ ἀγάπη καί ἐξάρτηση ἀπό τούς ἄλλους. Ἡ Γιόγκα ἀπομονώνει τόν ἄνθρωπο βῆμα πρὸς βῆμα, ἔτσι ὥστε νά μήν μπορεῖ κάποιος πλέον νά προσεγγίσει τόν

ΟΜΑΔΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Λειτουργοῦν καί ἐφέτος, στά πλαίσια τῆς Π. Ε. Γ., οί ἐξῆς Ὅμαδες Μελέτης τοῦ Σκη-
νικοῦ τῶν Αἰρέσεων καί τῆς Παραθρησκείας:

1. **Ὅμαδα Μελέτης** τῆς ἱστορίας, ἐξέλιξης, διδασκαλίας καί δράσης τῆς **Ἐταιρείας «Σκοπιά»** τῶν **«Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά»**. Κάθε Τρίτη, 4.00'-7.00' μ.μ.
2. **Ὅμαδα Μελέτης** τοῦ σκηνικοῦ τῆς **«Νέας Ἐποχῆς»** (Γκουρουϊστικές, Ἀποκρυφιστικές, Ἐναλλακτικές, Νεο Γνωστικές, Σατανιστικές κ.λπ. ὁμάδες). Κάθε Πέμπτη, 7.00'-9.00' μ.μ.
3. **Ὅμαδα Μελέτης** τῶν **Προτεσταντικῶν-Πεντηκοστιανῶν** κινήσεων. Κάθε Δευτέρα, 7.00'-9.00' μ.μ.

Τά **Μαθήματα** πραγματοποιοῦνται σέ αἴθουσα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κέντρου τῆς Αγίας Παρασκευῆς (Ἀποστόλου Παύλου 10, δύο δρόμους δεξιά, μετά τήν Ε. Ρ. Τ.). Τηλ. ἐπικοινωνίας: **210 6396 665**.

ἄλλο. Ταυτόχρονα γίνεται κανείς σύν τοῖς ἄλλοις ἀσυνείδητα ὄλο καί πιό ἰνδουιστής, ἀφοῦ ἡ πρακτική τῆς Γιόγκα δημιουργεῖ καί θεωρία τῆς Γιόγκα»¹⁰.

Ἡ ἐπικινδυνότητα ὁμως τῶν ἀσκήσεων τῆς Γιόγκα ἐντοπίζεται ὄχι μόνο στήν σφαῖρα τοῦ πνεύματος ἀλλά ὅπως πληροφοροῦμεθα ἀπό ἐπίσημη ἀνακοίνωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, ἐκτείνεται καί στό σωματικό ἐπίπεδο. Συγκεκριμένα: «Ἡ γιόγκα ἀποτελεῖ ἐξωχριστιανική πρακτική, ἡ ὁποία δέν μπορεῖ νά ἀποκοπεῖ ἀπό τό θρησκευτικό της ὑπόβαθρο, καί ἡ ὁποία κρύβει πνευματικούς, σωματικούς καί ψυχικούς κινδύνους. Οἱ πνευματικοί κίνδυνοι εἶναι: α) ὁ κίνδυνος νά δράσει ἡ γιόγκα ὡς γέφυρα, ἡ ὁποία θά ὀδηγήσει ἀνύποπτους Χριστιανούς στίς ἀνατολικές θρησκείες καί τόν ἀποκρυφισμό καί β) οἱ σοβαροί κίνδυνοι ἀπό τό ἀνοιγμα στόν ἀποκρυφισμό, ὅπως ἐπισημαίνονται καί ἀπό τούς ἴδιους τούς γκουρού, ἀλλά καί ἀπό ἐπιστήμονες-μελετητές.

Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε κάποιους ἀπό τούς καταγεγραμμένους κινδύνους: προσωρινή ἢ μόνιμη ἀπώλεια λογικῆς, ἀνάρμοστα καί ἀσύνδετα συναισθηματικά ξεσπάσματα, τινάγματα μυῶν, σπασμοί, ψευδαισθήσεις, τρομακτικά ὄραματα, διανοητική σύγχυση, ψύχωση, ἐπιληψία καί ἄλλες ἀκούσιες σωματικές κινήσεις, στρές, κατάθλιψη, ἀκανόνιστη ἀναπνοή, ἀνήθικη συμπεριφορά, μυοσκελετικά προβλήματα, σωματικοί τραυματισμοί, γαστρικά προβλήματα, ἐσωτερικές αἱμορραγίες, προσωρινή ἀπώλεια τῆς ὄρασης, ψευδο-ψύχωση, κρίσεις πανικοῦ, ἀγωνία, φονικές παρορμήσεις, κίνδυνος διαχωρισμοῦ τῶν σπονδυλικῶν ἀρτηριῶν στήν ἀύχενική μοῖρα», πού ἐνδέχεται νά ὀδηγήσουν σε ἐγκεφαλικό ἐπείσοδιο, καταστροφή τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Νά τονιστεῖ ὅτι ἡ ἴδια ἡ Ἀμερικανική Ἐνωση Γιόγκα ἀποτρέπει ἀπό τή γιόγκα

τά παιδιά, ἀλλά καί τίς ἐγκύους καί θηλάζουσες μητέρες, ἐπισημαίνοντας ὅτι «εἶναι ἰδιαίτερος ἐπικίνδυνος γιά τίς ἐγκύους νά κάνουν ἀσκήσεις γιόγκα, ἐξαιτίας τῆς πιθανότητας ἐμβολισμοῦ ἀγγείων μέ ἀέρα». Ἐπίσης, πολλοί δάσκαλοι γιόγκα, ἀλλά καί ἡ Ἀμερικανική Ἐνωση Γιόγκα τονίζουν τούς σωματικούς κινδύνους πού συνεπάγεται ἡ γιόγκα, ἰδιαίτερα γιά τά παιδιά κάτω τῶν 16 ἐτῶν».¹¹

Ἡ δέ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Δελτίο Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 16ης Ἰουνίου 2015, περί «τῆς τεχνικῆς τῆς Γιόγκα»): ὑπεθυμίζει στό χριστεπώνυμο Πλήρωμα ὅτι: ἡ «Γιόγκα» ἀποτελεῖ θεμελιῶδες κεφάλαιο τῆς θρησκείας τοῦ Ἰνδουϊσμοῦ, ἔχει ποικιλομορφία σχολῶν, κλάδων, ἐφαρμογῶν καί τάσεων καί ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ «εἶδος γυμναστικῆς». Ὡς ἐκ τούτου ἡ «Γιόγκα» τυγχάνει ἀπολύτως ἀσυμβίβαστη μέ τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική Πίστη μας καί δέν ἔχει καμία θέση στή ζωή τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων Ἀναστάσιος ἐπισημαίνει: «Τά τελευταία χρόνια αὐξάνονται στη χώρα μας τα διάφορα κέντρα «γιόγκα». Οἱ γνώσεις ὁμως καί οἱ ἀντιλήψεις γι' αὐτήν παραμένουν πενιχρές, γενικές καί συγκεχυμένες. Δημόσια, ἡ γιόγκα προβάλλεται σάν «εἶδος γυμναστικῆς» καί συνήθως γίνεται λόγος ἀποκλειστικά καί μόνο γιά τίς ἀσκήσεις τῶν μυϊκῶν καί νευροφυτικῶν κέντρων, γιά τίς ἀσκήσεις ἀναπνοῆς καί τά παρόμοια. Ἀρκετές ἰδιωτικές σχολές προσπαθοῦν κάπως νά ἀποθησκευτικοποιήσουν αὐτά τά γυμνάσματα ἀπό τόν ἰνδουϊστικό χαρακτήρα τους, ὥστε νά γίνονται εὐκολότερα ἀποδεκτά ἀπό τό μέσο Ἑλληνα. Ἄλλοι ἐπιχειροῦν νά βεβαιώσουν ὅτι ἡ «γιόγκα»

10. Περιοδικό Παρακαθήκη, τεύχος 44, 14 Αὐγούστου 2010

11. Ἀνακοίνωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας γιά τόν ἑορτασμό τῆς πρώτης Παγκόσμιας ἡμέρας γιόγκα στό: <https://imglyfadas.gr/portal/gr/details.asp?cdPro=%7BB18BE05B-DC4F-436A-83F8-397D23D876FD%7D>

δέν είχε ποτέ ούτε και έχει θρησκευτικό χαρακτήρα και μιλούν απλώς για «έπιστήμη», «πνευματική επίγνωση», ψυχοσωματική άσκηση. Όσο όμως κι αν επιστρατεύονται ιδιόμορφες και μεγαλοπρεπείς λέξεις, για να καλύψουν την πραγματικότητα, γεγονός παραμένει ότι ο καθόλου προσανατολισμός της ινδικής αυτής τεχνικής ήταν και είναι θρησκευτικός ή παραθρησκευτικός. Όσοι μούνται στο «διαλογισμό» της γιόγκα καθοδηγούνται σε μία κατεύθυνση σαφώς ινδουϊστική. Αυτό το «θρησκευτικό πυρήνα» αποσιωπούν και καλύπτουν τά διάφορα καταστατικά των Κέντρων Γιόγκα με γενικές φράσεις. Π.χ. ισχυρίζονται ότι σκοπός τους είναι «ή δημιουργία ανθρώπων ολοκληρωμένων φυσικά, διανοητικά και πνευματικά». Τά προσφερόμενα στή δημοσιότητα κείμενα συχνά εμφανίζονται κάτω από δήθεν απλό κοινωνικό και φιλοσοφικό ένδυμα, συχνά μάλιστα επικαλύπτονται με αποφθέγματα αρχαίων Ελλήνων σοφών ή και Πατέρων της Έκκλησίας. Γι' αυτούς όμως πού έχουν γνώση του πράγματος οί θεωρίες και οί απόψεις τους είναι διαφανείς σαν φύλλα από πλαστική ύλη, πολύ επιτρέπουν να διακρίνεται ο βαθύτερος ινδουϊστικός χαρακτήρας τους.

Στήν Ελλάδα βέβαια κατοχυρώνεται από τό Σύνταγμα «ή ανεξιθρησκεία και έλευθερία της θρησκευτικής συνειδήσεως». Αυτό όμως δέν σημαίνει ότι επιτρέπεται ή παραπλάνηση του έλληνικού λαού από διάφορες ομάδες, μέ παραπειστικές δηλώσεις για τήν ταυτότητά τους και τούς επιδιωκόμενους σκοπούς τους.

Η Όρθόδοξη Έκκλησία - φορέας της αιώνιας αλήθειας του ζώντος Λόγου του Θεού - αιώνες τώρα αντιμετωπίζει γαλήνια, δίχως φόβο κάθε είδους αναμέτρηση μέ τά διάφορα θρησκευτικό - φιλοσοφικά ανθρώπινα κατασκευάσματα. Αλλά δικαιούται να απαιτήσει από κάθε άρμόδια αρχή, ειδικότερα δέ από τά μέσα μα-

ζικής ένημερώσεως, να δείχνουν καθαρά τό πρόσωπο και τήν ιστορία τους οί κατά καιρούς προπαγανδιστές διαφόρων ξένων θρησκευτικών ιδεών. Μοιάζει μέ έμπαιγμό ο ίσχυρισμός ότι θέλουν να μάς προετοιμάσουν για να «λειτουργήσουμε υπεύθυνα και δημιουργικά μέσα στο κοινωνικό σύνολο» (όπως γράφει τό καταστατικό κάποιου Κέντρου Yoga), μέ θεωρίες και μεθόδους πού έχουν τόσο καθυστερήσει τήν ανάπτυξη εκλεκτών ασιατικών λαών». ¹²

Τελειώνοντας αυτό τό μικρό άρθρο θά θέλαμε να αναφέρουμε τήν προτροπή αλλά και τήν ανησυχία του Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου. «Μέσα στην Όρθόδοξη Παράδοση έχουμε ολοκληρωμένη και θαυμάσια διδασκαλία για τήν καρδιά, τον νοῦ, τήν ένωση του νοῦ μέ τήν καρδιά, τήν νοερά προσευχή, τήν θεωρία των λόγων των όντων και τήν θεωρία του Θεού, τήν ήσυχία, πού δέν εξαφανίζει τήν προσωπικότητα του ανθρώπου, ούτε τον Θεό ως πρόσωπο και δέν στερεϊ στον άνθρωπο τήν δυνατότητα να επικοινωνει μέ τούς συνανθρώπους του, ούτε ακόμη να περιφρονει τό σώμα, τήν ύλη κ.λπ. Είναι λυπηρό ότι είμαστε Όρθόδοξοι Χριστιανοί και άγνοοῦμε όλον αυτόν τον τρόπο ζωής και τήν διδασκαλία πού λέγεται ήσυχασμός. Όσοι γνωρίζουν αυτήν τήν μέθοδο και τήν χρησιμοποιούν ολοκληρώνονται και συγχρόνως θεραπεύονται από ψυχολογικά και πνευματικά νοσήματα. Δέν είναι κρίμα να υπάρχει τόσο πλούσια παράδοση μέσα στον δικό μας Όρθόδοξο χώρο γύρω από τά θέματα της αυτοσυγκεντρώσεως και της νοεράς προσευχής, πού είναι αποκαλυπτικά και προσαρμοσμένα στην ψυχολογία μας, και εμείς να ανατρέχουμε σε "είσαγόμενα" συστήματα;» ¹³

12. Γιαννουλάτου, Αν., *Όψεις Ινδουισμού - Βουδδισμού*, Εκδ. Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Αθήνα 1985, σσ. 169-80, 166-77.

13. <https://e-mesara.gr/mitropolitism-naypaktoy-k-k-ierotheos-ti-einai-i-giogka/>

ΓΝΩΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ “SAMAEL - LAKHSMI”

του Γεωργίου Τσώτσου
Master of Education

Σκοπός του άρθρου είναι η ενημέρωση των πιστών για τη δραστηριοποίηση της Γνωστικής Πολιτιστικής Έταιρείας “Samael-Lakhsmi”, η οποία φαίνεται να έχει νεοεποχίτικο χαρακτήρα, άρα, και αντιχριστιανικό, δεδομένου ότι η Νέα Έποχή είναι ασυμβίβαστη με την Ορθόδοξη πίστη μας. Το άρθρο έχει απλώς ενημερωτικό χαρακτήρα, χωρίς καμία πρόθεση προσβολής των πεποιθήσεων των οπαδών της εν λόγω ομάδας.

Ο Σαμαέλ Αούν Βεόρ γεννήθηκε το 1917, ήταν Κολομβιανός στην καταγωγή και είναι αυτός που ίδρυσε σε παγκόσμια κλίμακα τις Γνωστικές Σχολές. Ο ίδιος έχει γράψει πάνω από 75 βιβλία Έσωτερισμού και δημιούργησε και το Παγκόσμιο Γνωστικό Χριστιανικό Κίνημα. Θεωρείται πως είναι ο «Αβατάρα του Υδροχόου»¹. Μάλιστα, τό «νά είναι ο Avatara της Νέας Έποχής του Υδροχόου» αποτελεί και μία από τις αποστολές που του έχει ανατεθεί από τη Λευκή Στοά (Λότζα)².

Αβατάρα σημαίνει «αγγελιοφόρος». Η Έποχή του Υδροχόου, με βάση την εν λόγω ομάδα, ξεκίνησε στις 4 Φεβρουαρίου του 1962 ανάμεσα στις 2 μ.μ. και 3 μ.μ., καθώς τότε συνέβη η ευθυγράμμιση των πλανητών (μέχρι και τον πλανήτη Κρόνο) του ήλιακού μας συστήματος στον άστερισμό του Υδροχόου. Αυτή η Έποχή θά έχει δι-

άρκεια περίπου 2.160 χρόνια³. Με βάση ένα βιβλίο του χώρου, «ή Έποχή του Υδροχόου είναι μία Έποχή Φωτός, καθοδηγείται από τον ΚΟΣΜΙΚΟ ΧΡΙΣΤΟ, και αντιστοιχεί στο σημείο του άερα, την κίνηση»⁴.

Ο Σαμαέλ από μικρός κιόλας βίωσε παραφυσικά φαινόμενα. Επίσης, από μικρή ηλικία είχε την τάση «νά κάθεται σε ανατολίτικες στάσεις και νά διαλογίζεται». Μάλιστα εξασκήθηκε στην Raya-Yoga, την Jnana-Yoga, την Karma-Yoga κ.λπ. Μελετούσε διάφορα μεταφυσικά έργα και πνευματιστικά θέματα αναφορικά με την Θεοσοφία. Επιπροσθέτως, ήταν κάτοχος διπλώματος θεοσοφιστή. Ο ίδιος «ήξερε τά στοιχειωμένα σπίτια και τίς μεταθανάτιες εμφανίσεις, και γνώριζε σε βάθος όλα τά τηλεπαθητικά φαινόμενα» και μάλιστα ανέπτυξε και τηλεπαθητικές δυνάμεις. Ασχολήθηκε με τη «μελέτη του Μυστικού Δόγματος», τό οποίο αποτελεί έργο της Μπλαβάτσκι⁵.

Τό έργο του Σαμαέλ χαρακτηρίζεται από όλους τους έσωτεριστές ως τό «Πέμπτο Εύαγγέλιο», τά 4 που μās δόθηκαν από τον Jeshua Ben Pandirá πριν 2.000 χρόνια, ήταν κωδικοποιημένα⁶. Όπως σημειώνεται και στην ιστοσελίδα της ομάδας, ή «Χριστιανική έσωτερική γνώση» που μās παρέδωσε ο Ίησους, «παρουσιάζεται ξανά στον πλανήτη». Πέρα από τον Χριστιανισμό, ή Γνώση ύπάρχει και σε άλλες θρησκείες, όπως στον Βουδισμό, τον Ταο-

1. Ο Αξιοσέβαστος Δάσκαλος Σαμαέλ Αούν Βεόρ. Οί παραπάνω πληροφορίες ανακτήθηκαν στις 26/2/2020 από: <http://www.gnosisellas.gr/index.php/samael/86-biographysamael.html>.

2. Σχολές Μυστηρίων. Οί παραπάνω πληροφορίες ανακτήθηκαν στις 26/2/2020 από: <http://www.gnosisellas.gr/index.php/daskalos-michael/47-schoolsmysteries.html>.

3. Σχολές Μυστηρίων, ό.π.

4. Lakhsmi, Η Έποχή του Υδροχόου. Γνωστικός Πολιτιστικός Σύλλογος Samael – Lakhsmi, σ. 15.

5. Σχολές Μυστηρίων, ό.π.

6. Σχολές Μυστηρίων, ό.π.

ϊσμό, τό Ίσλάμ. Αναφέρεται, επίσης, πώς ό Χριστός, ό Βούδας, ό Κρίσνα, ό Έρμής ό Τρισμέγιστος, ό Ζωροάστρης, ό Μωυσής, ό Μωάμεθ, ό Ντάντε καί ό Κετζαλκοάτλ ήταν Γνωστικοί⁷. Τέλος, ασχολήθηκε μέ τήν μαγεία τῶν φυτῶν καί πώς αὐτά μποροῦν νά ἀξιοποιηθοῦν ἀπό τή φυσική ἰατρική (Στοιχειο-Θεραπεία)⁸.

Στή Σχολή διδάσκονται οἱ Τρεῖς Καμάρες οἱ ὁποῖες «ἀντιστοιχοῦν στοὺς τρεῖς παράγοντες τῆς Ἐπανάστασης τῆς Συνείδησης, δηλαδή, Θυσία, Γέννηση καί Θάνατος (ψυχολογικός)». Ἡ Πρώτη Καμάρα εἶναι χωρισμένη σέ δύο τμήματα: τή Βασική καί τήν Προχωρημένη Καμάρα. Ἡ Δεύτερη Καμάρα ἀποτελεῖ τό πρακτικό κομμάτι τῆς Πρώτης Καμάρας. Γιά τήν Τρίτη Καμάρα δέν ἀναφέρει κάτι. Τά μαθήματα τῆς Πρώτης Καμάρας δέν ἔχουν κάποιο κόστος. Στήν ἴστοσελίδα τῆς ὁμάδας διευκρινίζεται ὅτι ἡ Σχολή ἔχει μὴ κερδοσκοπικό καί μὴ ἐμπορικό χαρακτήρα⁹.

Ὁ Ἀβατάρα τοῦ Ὑδροχόου, ὁ Σαμαέλ Ἀοῦν Βεόρ, ὅρισε ὡς Ἀναστηλωτή τῶν Γνωστικῶν Ὁμάδων τόν Λάκσμι, ὁ ὁποῖος καί αὐτός ἔχει πλούσιο συγγραφικό ἔργο. Μέσα ἀπό αὐτόν ἐκπληρώνονται «τά λόγια του Μέγα Καμπίρ Ἰησοῦ ὅταν εἶπε: “Θά τοὺς γνωρίσετε ἀπό τοὺς καρπούς τους”»¹⁰.

Ὑπάρχουν 17.000 διαφορετικές μεταξύ τους ὁμάδες, οἱ ὁποῖες «ἀναζητοῦν τόν Δρόμο πρὸς τή Φώτιση»¹¹. Δέν εἶναι δυνατόν, ὅλες αὐτές οἱ ὁμάδες, οἱ ὁποῖες διδάσκουν διαφορετικά πράγματα, νά ἔχουν τήν ἀλήθεια. Ἔτσι, προκύπτουν δύο ἐρωτήματα: Ποιά ἀπό ὅλες αὐτές τίς ὁμάδες ἔχει τήν

ἀλήθεια καί ποιά ἀπό αὐτές νά διαλέξει ἓνας ἄνθρωπος;

Ἡ ὁμάδα δραστηριοποιεῖται ἤδη σέ πολλές περιοχές τῆς Ἑλλάδας· οἱ πόλεις αὐτές εἶναι οἱ ἑξῆς: Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη, Δράμα, Κατερίνη, Καβάλα, Κομοτηνή, Λάρισα, Βόλος, Καρδίτσα, Τρίκαλα, Ἰωάννινα, Χαλκίδα, Λαμία, Κόρινθος, Πάτρα, Ἡράκλειο, Χανιά, Ρέθυμνο, Σῦρος, Τρίπολη, Ναύπλιο, Θῆβα, Σέρρες καί Κοζάνη. Ἐπίσης, δίνει τήν δυνατότητα παρακολούθησης τῶν μαθημάτων μέσω Skype¹².

Ἔχει ἴστοσελίδα στό διαδίκτυο¹³, ὅπως ἐπίσης καί λογαριασμό στά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης (facebook) μέ τό ὄνομα «Γνωσῖς Samael Lakhsmi Ἑλλάς».

Ὅσα ἀναφέρονται παραπάνω εἶναι ἀρκετά γιά νά μᾶς δείξουν τόν νεοεποχίτικο χαρακτήρα τῆς συγκεκριμένης ὁμάδας. Τό γεγονός, γιά παράδειγμα, ὅτι ὁ Σαμαέλ Ἀοῦν Βεόρ, θεωρεῖται ὁ Ἀβατάρα τοῦ Ὑδροχόου, τό γεγονός ὅτι ασχολήθηκε μέ τή Θεοσοφία, τό ὅτι ἀνέπτυξε τηλεπαθητικές δυνάμεις κ.λπ. μᾶς βοηθοῦν στό νά συμπεράνουμε τό ἀντιχριστιανικό πνεῦμα πού διακατεῖχε τόσο τόν ἴδιο τότε ὅσο καί ὅλη τήν ὁμάδα σήμερα.

Ἐνα ἀκόμη πολύ σημαντικό γνώρισμα τοῦ ἀντιχριστιανικοῦ χαρακτήρα τῆς ὁμάδας ἀποτελεῖ ἡ χρήση τῆς γιόγκα καί τοῦ διαλογισμοῦ (παραπάνω ἀναφέρεται ἡ χρήση αὐτῶν ἀπό τόν Σαμαέλ Ἀοῦν Βεόρ), τά ὁποῖα ἔχουν ἐξωχριστιανική προέλευση καί γιά τόν λόγο αὐτόν, ἓνας Χριστιανός Ὁρθόδοξος δέν πρέπει νά τά χρησιμοποιεῖ. Ἀντιθέτως, αὐτό πού χαρακτηρίζει ἓναν Χριστιανό εἶναι ἡ προσευχή «συνεχῶς προσεύχεσθε» (Α΄ Θεσ. 5, 18)¹⁴.

7. Ποιοί Εἶμαστε. Οἱ παραπάνω πληροφορίες ἀνακτήθηκαν στίς 29/2/2020 ἀπό: <http://www.gnosisellas.gr/index.php/main.html>.

8. Σχολές Μυστηρίων, ὁ.π.

9. Κύκλος Διαλέξεων. Οἱ παραπάνω πληροφορίες ἀνακτήθηκαν στίς 29/2/2020 ἀπό: <http://www.gnosisellas.gr/index.php/kyklos-dialixeon.html>.

10. Ὁ Αἰσιοέβαστος Δάσκαλος Lakhsmi. Οἱ παραπάνω πληροφορίες ἀνακτήθηκαν στίς 26/2/2020 ἀπό: <http://www.gnosisellas.gr/index.php/samael/50-biographylakhsmi.html>.

11. Σχολές Μυστηρίων, ὁ.π.

12. Διαλέξεις στίς πόλεις. Οἱ παραπάνω πληροφορίες ἀνακτήθηκαν στίς 26/2/2020 ἀπό: <http://www.gnosisellas.gr/index.php/dialexeis.html>.

13. Ἡ ἴστοσελίδα στό Διαδίκτυο βρίσκεται στήν ἑξῆς διεύθυνση: <http://www.gnosisellas.gr/>.

14. Γεωργίου Τσώτσου, «Νέα Ἐποχή καί Ὁρθόδοξη Πίστη». Στό περιοδικό *Σάλλιγγ' Ὁρθοδοξίας*, τεῦχος 114, Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2020, Ἱερά Μητρόπολις Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑσδαίας, σ. 24.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΞΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

του Γεωργίου Η. Κρίππα
Διδάκτορας Συνταγματικού Δικαίου

(Α' Μέρος)

Τό άρθρον 13 παρ. 2 του Έλληνικού Συντάγματος, όρίζει επί λέξει ότι «ό προσηλυτισμός άπαγορεύεται». Άρα δέν άνακύπτει θέμα άντισυνταγματικότητας της διατάξεως του νόμου που άπαγορεύει και τιμωρεί τον προσηλυτισμό, άφου ή άπαγόρευση αυτού προβλέπεται από τό ίδιο τό Σύνταγμα. Τονίζουμε ειδικώς τό σημείον τουτο, διότι υπήρξαν και καθηγηταί νομικων σχολων στην Ελλάδα, οι όποιοι υπεστήριξαν, ότι ή άπαγόρευση του προσηλυτισμού είναι άντισυνταγματική. Πρώτη φορά άκούγεται λοιπόν ότι διάταξη του Συντάγματος είναι άντισυνταγματική! Δέν είναι όμως ή πρώτη φορά που τό μίσος κατά της Έκκλησίας οδηγεί εις αυτοαναίρεση και αυτοεξευτελισμό. Ένας μάλιστα εκ των έν λόγω κ.κ. Καθηγητών έχει εκδώσει και σύγγραμμα, για να άποδείξει, ότι ή άπαγόρευση του προσηλυτισμού είναι άντισυνταγματική, τό όποιο όποιος τό διαβάξει, δέν βλέπει πουθενά κανένα έπιχείρημα περί άντισυνταγματικότητας. Ο κύριος αυτός θά μπορούσε να συγχωρηθεί μόνον εάν δέν

έγνώριζε την έν προκειμένω συνταγματική διάταξη και έγνώριζε μόνον τή διάταξη του νόμου περί προσηλυτισμού. Τότε όμως δέν θά μπορούσε να συγχωρηθεί ή έκλογή του ως καθηγητου Πανεπιστημίου.

Ο νόμος, ό όποιος άπαγορεύει και τιμωρεί τον προσηλυτισμό κατ' έφαρμογήν της προαναφερθείσης συνταγματικής διατάξεως είναι τό άρθρον 4 του Α.Ν. 1363/1938, ως έτροποποιήθη διά του άρθρου 2 του Α.Ν. 1672/1939. Η έν λόγω διάταξη τιμωρεί ποινικώς τή διενέργεια του προσηλυτισμού, προσδιορίζει όμως έπακριβώς τί έννοει διά του όρου «προσηλυτισμός». Ητοι, ή προσπάθεια άμέσου ή έμμέσου διεισδύσεως εις την θρησκευτική συνείδηση έτεροδόξου πρόν τον σκοπό μεταβολής αυτής ίδια έφ' όσον χρησιμοποιούνται πάσης φύσεως παροχές ή δίδεται υπόσχεση αυτών ή υπόσχεση άλλη υλικής ή ήθικης περιθάλψεως, ή χρησιμοποιούνται μέσα άπατηλά, ή υπάχει εκμετάλλευση της άπειρείας, της έμπιστοσύνης ή γίνεται εκμετάλλευση της ανάγκης άλλου, της πνευματικής του άδυ-

Τέλος, ό άντιχριστιανικός χαρακτήρας γίνεται φανερός από τό ότι οι όροι (π.χ. Αβατάρα, Νέα Έποχή του Υδροχόου) και οι διδασκαλίες της ομάδας αυτής είναι ξένες προς τή διδασκαλία της Έκκλησίας μας. Πιο συγκεκριμένα, ό Ίησους Χριστός είναι Θεός και δέν είναι ένας άκόμη Γνω-

στικός Δάσκαλος, όπως ό Βούδα, ό Κρίσνα κ.ά.

Μέ βάση τά παραπάνω, γίνεται εύκολα άντιληπτός ό λόγος για τον όποιο ή Γνωστική Πολιτιστική Έταιρεία "Samael-Lakshmi" είναι άσυμβίβαστη μέ τήν Όρθόδοξη πίστη μας.

ναμίας ή κουφότητος. Εάν ο προσηλυτισμός διενεργείται εντός σχολείων, μορφωτικών ή φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, αυτό θεωρείται αιτία επιβαρυντική.

Εκ τῆς διατυπώσεως τῆς ἐν προκειμένῳ διατάξεως πρέπει νά προσεχθοῦν τά ἐξῆς: α) Τό ἀδίκημα θεωρεῖται διαπραχθέν (τετελεσμένον) ἤδη ἀπό τῆς στιγμῆς τῆς ἀποπέρας, ἡ ὁποία δέν χρειάζεται νά ὀλοκληρωθεῖ γιά νά θεωρηθεῖ ὅτι τό ἀδίκημα διεπράχθη καί νά διωχθεῖ ὁ δράστης. Πρόκειται δηλαδή γιά ἔγκλημα «τετελεσμένον ἐν ἀποπέρα». Ἐπίσης, ἐπειδή ὁ νόμος τιμωρεῖ τήν πράξη, ἐφ' ὅσον γίνεται «πρός τόν σκοπό» μεταβολῆς τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τοῦ ἑτεροδόξου, γιά νά θεωρηθεῖ ὅτι τό ἀδίκημα διεπράχθη καί νά διωχθεῖ ὁ ὑπαίτιος, ὁ σκοπός δέν ἀπαιτεῖ νά ἔχει πραγματοποιηθεῖ. Τοῦτο διότι ἐδῶ ἔχουμε ἔγκλημα «σκοποῦ» καί στά ἐγκλήματα αὐτά ἀρκεῖ νά ἐπιδιώκεται ὁ σκοπός χωρίς νά πρέπει καί πραγματοποιηθεῖ.

β) Περαιτέρω χαρακτηριστικά τοῦ ἐλλόγου ἐγκλήματος εἶναι ὅτι ἡ ὑπ' αὐτοῦ προ-

βλεπομένη πράξη δέν ἀπαιτεῖται μόνον νά ἐπιδιώκει τή μεταβολή τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τοῦ ἑτεροδόξου, ἀλλά ἐπί πλέον πρέπει ὁ ὑπαίτιος νά χρησιμοποιοῖ μέθόδους ἀνετίμους, δελεαστικές, ἐκβιαστικές ἢ παραπλανητικές, ὅπως εἶπαμε. Οἱ μέθοδοι αὐτές στόν νόμο δέν ἀναφέρονται περιοριστικά ἀλλά ἐνδεικτικά ὡς ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς λέξεως «ἰδία». Ἄρα καί κάθε ἄλλη μέθοδος μή ρητῶς κατανομαζομένη εἰς τόν νόμο μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ἀξιόποιος, ἐφ' ὅσον τυγχάνει ἀνέντιμος.

γ) Ὁ προσηλυτισμός τιμωρεῖται αὐτεπαγγέλτως καί ὄχι κατ' ἔγκληση. Ἄρα οἱ ἀρμόδιες ἐπί τῆς ποινικῆς διώξεως ἀρχές (Εἰσαγγελία, Αστυνομία) ὑποχρεοῦνται νά προβαίνουν σέ ποινικές διώξεις ἐναντίον ὅσων διενεργοῦν προσηλυτισμό, χωρίς νά χρειάζεται νά τοῦς τό ζητήσῃ κάποιος.

Στήν πράξη πῶς διεξάγεται ὁ προσηλυτισμός ὅλοι γνωρίζουμε, π.χ. κάποιος (συνήθως χιλιαστής) πλησιάζει κάποιον τρίτο (συνήθως Χριστιανό Ὁρθόδοξο) καί προσπαθεῖ νά τόν προσεταιρισθεῖ συνήθως διά μεθόδων ἀπατηλῶν, κυρίως διά τῆς διαστρεβλώσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἢ παρερμηνείας ὀρισμένων χωρίων τῆς καί ἀποσιωπήσεως βασικῶν σημείων πολύ πύ οὐσιωδῶν ἐκείνων, τά ὁποία ὁ προσηλυτιστής ἐπικαλεῖται. Ὅπως δέ ἔχουμε διαπιστώσει πολλές φορές, συνήθως ὁ διενεργῶν τόν προσηλυτισμό τυγχάνει πρόσωπο ἀμόρφωτο, παρά ταῦτα βλέπουμε, ὅτι ἔχει ὑποστῆ εἰδική ἐκπαίδευση στό νά προσηλυτίζει ἐξαπατώντας τοῦς ἄλλους διά τῶν γνωστῶν μεθόδων ἐμφανιζόμενος μάλιστα ἐμβριθῶς θεολογῶν, πρᾶγμα πού ὅλοι γνωρίζουμε, ὅτι ἀπαιτεῖ εἰδικές σπουδές στή Θεολογία. Εἶναι φανερόν λοιπόν, ὅτι τό ἀμόρφωτο αὐτό ἄτομο εἶναι τελείως ἀνίκανο νά πραγματεῦται τόσο προωθημένα θεολογικά θέματα. Ἄρα προκύπτει ὅτι κάποιος ἄλλος τόν κατευθύνει ἢ τόν ἐξαποστέλλει καθοδηγώντας τον. Ὅμως, ὅπως εἶναι γνωστό, σέ περιπτώσεις διενεργείας προσηλυτισμοῦ συλλαμβάνεται

Σημείωση τῆς Σύνταξης

- Τά ἐννυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους. Ἡ διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ δέν φέρει εὐθύνη γιά τίς ἀπόψεις τῶν ἀρθρογράφων.
- Οἱ ἀναδημοσιεύσεις σχολίων ἢ πληροφοριῶν ἀπό ξένα ἢ ἑλληνικά περιοδικά καί ἄλλα ἔντυπα ἢ τό διαδίκτυο δημοσιεύονται μέ κάθε ἐπιφύλαξη, ἀφοροῦν σέ ἀπόψεις καί δέν στοχεύουν στήν προσβολή ἢ στήν ἀπομείωση τῆς τιμῆς καί τῆς ὑπολήψεως τῶν προσώπων, στά ὁποία ἀναφέρονται καί τά ὁποία σεβόμεθα δεόντως.
- Τήν εὐθύνη γιά τίς ἐκφραζόμενες ἀπόψεις στίς δημοσιευόμενες ἐπιστολές φέρουν ἀποκλειστικά οἱ ἐπιστολογράφοι καί ὄχι ἡ Σύντακτική Ἐπιτροπή.
- Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευση, κατόπιν ἀδείας ἀπό τήν Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.

καί καταδικάζεται ο διενεργών τον προσηλυτισμόν μόνον, δηλαδή ο φυσικός ατύργος του αδικήματος και όχι ο ήθικός ατύργος (δηλαδή εκείνος που τον παρεκίνησε και τον εξαπέστειλε να προσηλυτίσει). Βάσει όμως του άρθρου 46 του Ποινικού Κώδικος σέ κάθε αδίκημα τιμωρείται όχι μόνον ο φυσικός ατύργος αλλά απαραίτητως και ο ήθικός ατύργος. Μέχρι σήμερα παρ' ότι έχουμε πολλές καταδίκες για προσηλυτισμό καταδικάζεται μόνον ο φυσικός ατύργος και ουδέποτε ο ήθικός ατύργος. Αυτό, κατά την άποψή μου, είναι έσφαλμένο νομικώς και δέν δικαιολογείται από πουθενά. Έτσι από του έτους 1970 έχω ύποστηρίξει σέ νομική μελέτη που έδημοσίευσα (Γ. Κρίππα, «Τό έγκλημα του προσηλυτισμού ίδια από απόψεως ήθικης ατύργιας», *Ποινικά Χρονικά* 1980, σελ. 315 έπ.), ότι κακώς καταδικάζονται επί προσηλυτισμῶ μόνον οί φυσικοί ατύργοι και όχι και οί ήθικοί ατύργοι. Τίς έν λόγω απόψεις μου μέχρι στιγμής έχει αποδεχθεί μόνον μία δικαστική απόφαση, (ή Πλημμ. Αθηνῶν 51487/86, *Ποινικά Χρονικά* ΛΖ', σελ. 343), ή όποία καταδικάζει και τιμωρεί πράγματι δύο ήθικούς ατύργους του έν λόγω αδικήματος, ήτοι εκείνους που εξαπέστειλαν τον φυσικό ατύργό να προσηλυτίσει. Οί λοιπές δικαστικές αποφάσεις που απορρίπτουν τήν άποψη αυτή (δέν είναι δυνατόν να τήν απορρίψουν, αφού ή σχετική διάταξη του Ποινικού Κώδικος περί τιμωρίας του ήθικου ατύργου είναι σαφής), δέν έχουν λάβει θέση. Νομίζουμε όμως ότι ένέχει τεράστια σημασία ή καταδίκη του ήθικου ατύργου, αφού αυτός είναι ό κατ' ουσίαν ύπαίτιος.

Από απόψεως έλληνικης νομολογίας έπισημαίνουμε όρισμένες χαρακτηριστικές περιπτώσεις που έχουν δεχθεί αντίστοιχες δικαστικές αποφάσεις:

1) Μόνο μία δικαστική απόφαση - όπως αναφέραμε - έχει καταδικάσει όχι μόνον τον φυσικό ατύργό του αδικήματος του προσηλυτισμού αλλά και τούς ήθικούς

ατύργους (Πλημμ. Αθηνῶν 51487/86 *Ποιν. Χρον.* ΛΖ', σελ. 343).

2) Η διάταξη του Α.Ν. 1363/38 που τιμωρεί τον προσηλυτισμό είναι απολύτως συνταγματική (Πλημμ. Θεσσ/νίκης 16987/69 *Ποιν. Χρον.* ΙΕ', σελ. 579. Αρ. Πάγου 997/75, *Ποιν. Χρον.* ΚΣΤ', σελ. 380. Αρ. Πάγου 1035/75, *Ποιν. Χρον.* ΛΗ', σελ. 776. Αρ. Πάγου 840/86 *Νομ. Βήμα* 1986, σελ. 1269. Αρ. Πάγου 1266/93, *Ποιν. Χρον.* ΜΓ', σελ. 1017. Είς. Πλημμ. 16987/69 *Ποιν. Χρον.* ΙΘ', σελ. 579. Αρ. Πάγου 366/73 *Ποιν. Χρον.* ΚΓ', σελ. 556).

3) Ο προσηλυτισμός διενεργείται και έξ αποστάσεως π.χ. διά ταχυδρομικής αποστολής προσηλυτιστικών έντύπων (Αρ. Πάγου 53/73, *Ποιν. Χρον.* 367) ή δι' αποστολής παραινετικής έπιστολής (Αρ. Πάγου 366/73, *Ποιν. Χρον.* ΚΓ', σελ. 556).

5) Πληροῦνται οί όροι του αδικήματος του προσηλυτισμού έφ' όσον προσφέρονται προσηλυτιστικά φυλλάδια σέ άγραμμάτους χωρικούς, οί όποιοι παροτρύνονται δι' αυτού του τρόπου να μεταβάλουν θρησκευτικές πεποιθήσεις (Αρ. Πάγου 238/79, *Νομ. Βήμα* 27, σελ. 1160).

6) Η απόφαση Αρ. Πάγου 1266/93 (*Ποιν. Χρον.* ΜΓ', σελ. 1017) επικυρώνει καταδίκη αξιωματικού του στρατού (άνθυπολοχαγού), ό όποιος έπεχείρησε να προσηλυτίσει στους Πεντηκοστιανούς στρατιώτη Χριστιανό Όρθόδοξο ύπηρετούντα τή θητεία.

7) Τέλος ό Άρειος Πάγος διά τής απόφασέως του 840/86 (*Ποιν. Χρον.* ΛΣΤ», σελ. 767) δέχεται, ότι ή διάταξη που απαγορεύει και τιμωρεί τον προσηλυτισμό έχει σκοπό τήν προστασία τής θρησκευτικής συνειδήσεως και δέν παραβιάζει τή θρησκευτική έλευθερία.

8) Πρέπει να έπισημάσουμε, ότι υπήρξαν και δικαστικές αποφάσεις που άθώσαν άτομα κατηγορούμενα επί προσηλυτισμῶ, π.χ. ή αποφ. 958/87 του Πλημμ/κειού Αθηνῶν (*Ποιν. Χρον.* ΛΖ', σελ. 934) άθώνει τήν κατηγορούμενη μη-

τέρα (Πεντηκοστιανή), ή οποία οδηγούσε τά ανήλικα τέκνα της στην εκκλησία τῶν Πεντηκοστιανῶν ἐπί τῷ λόγῳ ὅτι τά τέκνα ἔχουν τή θρησκεία τῆς μητέρας καί ἐπομένως δέν εἶχαν ἄλλη θρησκεία, ὥστε νά προσπαθήσει νά τούς τήν μεταβάλει. Ἐπίσης ή ἀπόφαση τοῦ Πλημμ. Μυτιλήνης 364/67 ἀθώνει Χιλιαστή κατηγορούμενο ἐπί προσηλυτισμῶ ἐπί τῷ λόγῳ ὅτι τό ἔντυπο πού διένειμε, ἀνέφερε ὅτι πρόκειται περί φυλλαδίου χιλιαστικοῦ καί ἄρα δέν ἐξηπάτησε τόν ἑτερόδοξο πού προσέγγισε (Ἑλλ. Δικ. 1968, σελ. 636). Ἡ ἀπόφαση τοῦ Πλημμ/κείου Μυτιλήνης 112/82 (Ἀρμενόπουλος 1983, σελ. 409) ἀθώνει τόν κατηγορούμενο μέ τό αἰτιολογικό, ὅτι δέν ἀποτελεῖ παράνομο προσηλυτισμό ή πρόσκληση κάποιου νά παρευρεθεῖ σέ συγκέντρωση μελῶν τῆς Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας, ἢ νά ἀκούσει ἐκκλησιαστική μουσική ἢ νά παρευρεθεῖ σέ συζήτηση μέ κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Καί ή ἀπόφαση τοῦ Πλημμ. Ἐδέσσης 25/84 (Ποιν. Χρον. ΛΕ', σελ. 422) ἀπαλλάσσει τόν κατηγορούμενο Χιλιαστή, διότι δέν ὑπῆρξε ἐκμετάλλευση τῆς ἀπειρίας, ἢ τῆς ἀγνοίας τρίτου, ὁ ὁποῖος τρίτος ἦταν ἀρκετά εὐφυῆς καί δέν ἦταν ἐπιδεικτικός σέ προσηλυτισμό.

Ἡ προαναφερόμενη περί ἀπαγορεύσεως προσηλυτισμοῦ ἑλληνική διάταξη ἔχει φθάσει ὡς γνωστόν καί μέχρι τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καί ἔχει ἐπ' αὐτῆς ἐκδοθεῖ ή ἀπό 25.5.1993 ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου αὐτοῦ (ὑπόθεση Κοκκινάκη κατά Ἑλλάδος, *Νομικό Βῆμα* 42, σελ. 528). Διά τῆς προσφυγῆς του αὐτῆς ὁ Κοκκινάκης (Χιλιαστής καταδικασθεῖς στην Ἑλλάδα ἐπί προσηλυτισμῶ) προσέβαλε τήν ἑλληνική ἀπόφαση τοῦ Ἀρείου Πάγου πού ἐπεκύρωσε τήν καταδίκη του καί ἐζήτησε τήν ἀκύρωσή της καί καταδίκη τῆς Ἑλλάδος, ἰσχυριζόμενος ὅτι καί ή καταδίκη του καί ή ὡς ἄνω ἑλληνική διάταξη πού τιμωρεῖ τόν προσηλυτισμό παρεβίασαν τό περί θρησκευτικῆς ἐλευθε-

ρίας ἄρθρο 9 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως περί Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καθώς καί ἄλλες διατάξεις τῆς Συμβάσεως αὐτῆς. Τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο ἀπερριψε ὅλα τά ἐπί τοῦ προκειμένου ἐπιχειρήματα τοῦ Κοκκινάκη καί ἀπεφάνθη, ὅτι ή ἑλληνική διάταξη πού τιμωρεῖ τόν προσηλυτισμό οὐδόλως ἀντίκειται πρὸς τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καί συμβιβάζεται ἀπολύτως πρὸς αὐτήν καί πρὸς τό ἄρθρο 9 περί θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καί πρὸς κάθε ἄλλη διάταξη τῆς ἐν λόγω συμβάσεως. Ἐδέχθη δηλαδή, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τό συμβιβαστό τῆς ἑλληνικῆς διατάξεως πρὸς τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων δέν ἔχουμε παραβίαση αὐτῆς ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος. Ὑπῆρξε βεβαίως καί ἓνα θέμα καθαρᾶ διαδικαστικό, ἦτοι ὅτι τό ἑλληνικό δικαστήριο (Ἀρειος Πάγος) πού κατεδίκασε τόν Κοκκινάκη ἐπί προσηλυτισμῶ, δέν παρέθεσε δική του αἰτιολογία, ἀλλά ἀντέγραψε τήν πρόταση τοῦ Εἰσαγγελέως (κάτι πού συνηθίζεται σέ ὅλα τά εὐρωπαϊκά κράτη γιά νά τελιώνουν σύντομα οἱ ποινικές δίκες). Ἐπρεπε ἐπομένως (εἶπε τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο) νά μήν ἀντιγράψει αἰτιολογία ἄλλου, ἀλλά νά παραθέσει δική του καί αὐτό τό ἐθεώρησε παράβαση ἀπλῶς διαδικαστική καί ὄχι βεβαίως ἀσυμφωνία τῆς ἑλληνικῆς διατάξεως περί προσηλυτισμοῦ πρὸς τήν Εὐρωπαϊκή Σύμβαση. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ Χιλιαστές καί οἱ λοιποὶ αἰρετικοὶ παραπλανώντας τούς πάντες θριαμβολογοῦν διαστρέφοντες τήν σαφή ἐν προκειμένῳ ἔννοια τῆς ὡς ἄνω δικαστικῆς ἀποφάσεως καί ἰσχυρίζονται ἄλλα ἀντ' ἄλλων.

Περαιτέρω τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων ἐξέδωσε καί ἄλλη ἀπόφαση ἀφορῶσα τήν καταδίκη ἀπό τά ἑλληνικά δικαστήρια αἰρετικῶν (Πεντηκοστιανῶν) ἐπί προσηλυτισμῶ (ἀπόφαση τῆς 24.2.1998 ὑπόθεση Λαρίσης καί ἄλλων κατά Ἑλλάδος, ὑπ' ἀριθ-

μόν 140/1996/759/958-960). Διά τῆς ἐν λόγω ἀποφάσεώς του τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριον ἐδέχθη πάλι ὅτι ἡ ἑλληνική διάταξη περί προσηλυτισμοῦ οὐδόλως ἀντίκειται πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καὶ ἐπὶ πλέον ἐδέχθη, ὅτι ὁρισμένοι ἀπὸ τοὺς καταδικασθέντες ἐπὶ προσηλυτισμῶ στήν Ἑλλάδα ὀρθῶς καὶ νομίμως κατεδικάσθησαν, ἐπεκύρωσε δέ τις καταδίκες τους. Ἐδέχθη δέ ἐπὶ λέξει, ὅτι «δὲν ὑπῆρξε παραβίαση τοῦ ἄρθρου 9 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως ἐκ τῶν ποινῶν πού ἐπεβλήθησαν λόγω προσηλυτισμοῦ σέ ὁρισμένους ἀπὸ τοὺς ἀσκήσαντας τὴν προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου (ἐπὶ λέξει ἐδέχθη ὅτι *il n' y a pas eu violation de l'article 9 de la Convention en ce qui concerne les mesures prises à l' encontre des premier, deuxième et troisième requérants*

pour prosélytisme» ὡς ἀναφέρει εἰς τό διατακτικόν της ἢ ἐν προκειμένῳ ἀπόφαση, στό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ἀκόμη τρεῖς φορές ἀκριβῶς τὴν φράση αὐτή). Βεβαίως οἱ αἰρετικοὶ στήν Ἑλλάδα διέστρεψαν τὴν ἔννοια τῆς παρουσίας ἀποφάσεως καὶ προσεπάθησαν νά παραπλανήσουν.

Τέλος, ἐπισημαίνουμε, ὅτι τό Εὐρωπαϊκό Δικαστήριον σέ προηγούμενη ἀπόφασή του (ἀφορώσα τὴ Δανία, ἀποφ. τῆς 7.12.1976 ὑπόθεση KJELDTSEN, MADSEN καὶ PEDERSEN κατὰ Δανίας) ἐδέχθη, ὅτι ὁ προσηλυτισμὸς τυγχάνει ἀνεπίτρεπτος καὶ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατεδίκασε δέ τὴ Δανία λόγω τῆς ἀσκήσεως προσηλυτισμοῦ ἀπὸ τίς κρατικές ὑπηρεσίες.

(στό ἐπόμενο ἢ συνέχεια)

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ

Ἀπό τό **Ραδιοφ. Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM**,
μεταδίδεται ἡ ἐκπομπή:

«Ἀλλοτρίωση δόγματος - ἀλλοτρίωση ἡθους». Σάββατο, 14.00-14.30.
Ἐπιμελεῖται καὶ παρουσιάζει ὁ Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος.

Ἀπό τό **Ραδιοφ. Σταθμὸ τῆς Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας,**
91,2 FM, μεταδίδονται οἱ ἐκπομπές:

α) **«Ἀντιαιρετική Δράση», Σάββατο, 12.00-12.45.**

Ἐπιμελοῦνται καὶ παρουσιάζουν οἱ
Πρωτοπρ. π. Κυριακὸς Τσουρός καὶ Πρωτοπρ. π. Βασίλειος Γεωργόπουλος

β) **«Σεμινάριο Ὁρθοδόξου Πίστεως»,**
Σάββατο, Χειμερινή ὥρα 18.00-19.00, Θερινή ὥρα 16.00-17.00.
(Ἀναμεταδίδονται ὁμιλίες).

Ἰστοσελίδα τῆς **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:**
www.ecclesia.gr, e-mail: ierasynodos@ecclesia.gr

Ἰστοσελίδα τῆς **ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ:**
www.ecclesia.gr/greek/holysynod/committees/heresies/HERESIES.HTM
e-mail: aireseis@gmail.com τηλ. 210 7272240-3, fax: 210 7272244

Ἰστοσελίδα τῆς **Π. Ε. Γ.:** www.ppu.gr, e-mail: info@ppu.gr, τηλ. 210 6396665, fax: 210 6082219

Ο ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΗ ΣΟΥΗΔΙΑ

ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς

Ἀπό τὴν Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς ἐλάβαμε καὶ δημοσιεύουμε συντετμημένο, λόγῳ ἐλλείψεως χώρου, τὸ παρακάτω κείμενο:

Εἴμαστε δυστυχῶς ἀναγκασμένοι νὰ φέρνουμε στό φῶς τῆς δημοσιότητας, μέ σκοπό τὴν ἐπαγρύπνηση τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ σχολιάζουμε περιπτώσεις ἔσχατης πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς κατάπτωσης τοῦ συγχρόνου κόσμου.

Μία ἀπό τίς φοβερότερες πτυχές τῆς σύγχρονης ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς κατάπτωσης εἶναι καὶ ἡ πρωτοφανής στήν παγκόσμια ἱστορία «συμφιλίωση» τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν «ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνο» (Ἰωάν. 8,9), τόν ὀλετήρα τῆς ἀνθρωπότητας καὶ ὀλοκλήρου τῆς κτίσεως, τόν Σατανᾶ. Ἡ γενική ἀποστασία τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τόν ἀληθινό Θεό, τόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, εἶναι εὐθέως ἀνάλογη μέ τὴν ὑποταγή τοῦ στόν Σατανᾶ καὶ τῆ λατρεία του σέ ὅλα τὰ μήκη καὶ πλάτη τοῦ κόσμου. [...] Ἡδη στήν Ἀμερική, γιά χάρη τῆς «ἰσονομίας», ἡ θρησκεία τοῦ Σατανᾶ εἶναι, ὄχι ἀπλᾶ νόμιμη, ἀλλά διεκδικεῖ δικαιώματα στή δημόσια ζωή, ὅπως λ.χ. ἀνέγερση σατανιστικῶν μνημείων σέ δημόσιους χώρους, τέλεση «ἱεροπραξιῶν» σέ δημόσιες ὑπηρεσίες καὶ διδασκαλία τῶν ἀρχῶν τοῦ σατανισμοῦ στά σχολεῖα!

Αὐτή ἡ λίαν τραγική κατάσταση «μεταγγίζεται» δυστυχῶς καὶ στήν εὐρωπαϊκὴ ἡπειρο. Ἔως τώρα ὑπῆρχαν καὶ «λειτουργοῦσαν» σατανιστικὲς ὁμάδες, μέ τὴν ἀνοχή τῶν ἀρχῶν σέ ὅλες τίς εὐρωπαϊκὲς χώρες, (καὶ στήν χώρα μας), σέ περιθωριακοὺς κύκλους καὶ μέ μυστικὲς τελετουργίες. Τώρα ζητοῦν νομικὴ κατοχύρωση καὶ ἴση μεταχείριση μέ τίς νόμιμες θρησκείες! Ἡ ἀρχὴ ἔγινε στή Σουηδία, ὅπου πρόσφατα, μέ κυβερνητικὴ ἀπόφαση, ἡ ἐκεῖ σατα-

νιστικὴ κοινότητα ἀπέκτησε νομικὴ ὄντοτητα, ἔγινε νόμιμη θρησκεία καὶ τέθηκε ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ νόμου! Προφανῶς καὶ τὰ τελετουργικά τους, ὅπως π.χ. ὁ γάμος, θά ἔχουν νομικὴ ἰσχὺ καὶ θά γίνονται δεκτά ἀπὸ τίς δημόσιες ὑπηρεσίες!

Σύμφωνά μέ σχετικὸ ἀποκαλυπτικὸ δημοσίευμα: «Νόμιμη θρησκεία οἱ Σατανιστές στή Σουηδία – “Αἰώνιος ἐπαναστάτης” ὁ σατανᾶς. Σέ μία προσπάθεια νὰ καταρρίψει τὰ στερεότυπα γιά αἱματηρές θυσίες κι ὄργια, ἡ σατανιστικὴ κοινότητα τῆς Σουηδίας προωθεῖ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ τὸ κοσμικὸ κράτος κι “ἀγκαλιάζει” τόν φεμινισμό. Ὁ ἴδιος ὁ σατανᾶς θεωρεῖται ἀπλή λογοτεχνικὴ φιγούρα, πρότυπο κι αἰώνιος ἐπαναστάτης. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀνέκαθεν θεωροῦσε τόν σατανᾶ ὡς τὴν πηγὴ τοῦ κακοῦ καὶ τόν χειρότερο ἐχθρό τοῦ ἀνθρώπου, ἡ Σουηδικὴ Σατανιστικὴ Κοινότητα ἔγινε δεκτὴ ὡς ἐπίσημη θρησκευτικὴ ἐπωνυμία ἀπὸ τίς σουηδικὲς οικονομικὲς καὶ διοικητικὲς ὑπηρεσίες, σύμφωνα μέ τὴν εφημερίδα “Dagen”»¹.

Ἐδῶ διαπιστώνουμε τὸ δαιμονικὸ τέχνασμα, νὰ νομιμοποιεῖται ἡ καταστροφικὴ αὐτὴ λατρεία, (σέκτα), ἀφ' ἑνός μέν μέσω τοῦ «δικαιωματισμοῦ», τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς «ἰσονομίας» καὶ ἀφ' ἑτέρου μέσω τῆς παραπλάνησης. Νὰ ἀποκρύπτεται ἡ ἀληθινὴ ἰδεολογία καὶ πίστη τῆς σέκτας, ὅπως ὀρίζεται μέσω τῶν σατανιστικῶν συγγραμμάτων καὶ τῆς ἐγκληματικῆς τῆς ἱστορίας [...]

Ἀξίζει νὰ σχολιάσουμε καὶ τόν ψευδὴ ἰσχυρισμὸ τῆς σέκτας ὅτι δῆθεν ὁ σατανᾶς εἶναι μία «ἀπλή λογοτεχνικὴ φιγούρα, πρό-

1. (Ἰστ. <https://sputniknews.gr/kosmos/201908024151523-nomimh-thrshskeia-satanistes-souhdia-protupo-gia-mimhsho-satanas/>).

τυπο κι αιώνιος επανάστατης». Όπως μας διδάσκουν οί Άγιοι Πατέρες τό μεγαλύτερο τέχνασμα του διαβόλου είναι ότι σέ πείθει για την ανυπαρξία του, το οποίο επιβεβαιώνει και ό γνωστός φιλόσοφος Σάρλ Μποντλέρ. Έτσι μπορεί νά κάνει εύκολότερα τό καταστροφικό του έργο. Είναι επίσης γνωστό πώς οί αποκρυφιστές, θεμελιωτές και προωθητές του σατανισμού, του περασμένου αιώνα, παρουσίασαν τόν σατανά ως τόν «μεγάλο επανάστατη» κατά του «δυναστή Θεού». Ως τόν «μεγάλο φίλο και απελευθερωτή του ανθρώπου από την τυραννική δυναστεία του Θεού». Μάλιστα του έδωσαν και σύμβολο, ταυτίζοντάς τόν μέ τόν γνωστό τιτάνα Προμηθέα της Έλληνικής μυθολογίας, ό οποίος επανάστατησε κατά των θεών. Μέ αυτή την παραπλανητική εικόνα του σατανά επιχειρούν οί δύστυχοι όπαδοί του νά προωθήσουν τή λατρεία του, νά τόν κάμουν έλκυστικό και αποδεκτό από τόν σύγχρονο αποστατημένο και αποπροσανάτολισμένο άνθρωπο.

Στή συνέχεια τό αποκαλυπτικό άρθρο άναφέρει ότι, προκειμένου «νά γίνουν μιά καταχωρημένη θρησκευτική κοινότητα στή Σουηδία, οί σατανιστές έπρεπε νά ίκανοποιήσουν αρκετές προϋποθέσεις, όπως νά οργανώσουν θρησκευτικές ύπηρεσίες, μεταξύ των οποίων προσευχές, ή διαλογισμό. Έπρεπε, επίσης, νά φέρουν μιά επωνυμία πού “νά μήν εναντιώνεται στά καλά ήθη ή στην εύρυθμη λειτουργία της κοινωνίας”». Μέ άλλα λόγια οί πρωτεργάτες της σέκτας παρουσίασαν μιά διαφορετική εικόνα, από αυτή πού πραγματικά είναι, για νά κατορθώσουν νά δρούν νόμιμα στή σουηδική κοινωνία υπό την προστασία του κράτους.

Η συνέχεια του άρθρου δέν αφήνει περιθώρια παρανοήσεως: Η σέκτα «είναι έμπνευσμένη από τόν σατανικό ναό, μιά άκτιβιστική ομάδα από τή Μασαχουσέτη των Η.Π.Α., πού μεταξύ άλλων προωθούν τήν κατάργηση της σχολικής προσευχής, [...] δηλαδή είναι δομημένη στίς αρχές της φρικιαστικής «Εκκλησίας του Σατανά» πού

ίδρυσε ό διαβόητος σατανιστής La Vey, τό 1966 στίς Η.Π.Α.[...]

Σημασία έχει και ή αποκάλυψη για την ταυτότητα των ήγητόρων της σέκτας: «Έπικεφαλής της ομάδας είναι ένα παντρεμένο ζευγάρι, ό Έρικ και ή Τζένη Χέντιν από τή Στοκχόλμη. Και οί δύο είναι καθηγητές στην ιστορία των ιδεών και στή Γλωσσολογία και όπως δηλώνουν δέν έχουν παρελθόν σέ άλλα θρησκευτικά κινήματα. Σύμφωνα μέ τά στοιχεία πού παραθέτουν, έχουν περί τούς 100 ακόλουθους!» Δέν είναι παράδοξο τό γεγονός ότι οί επικεφαλής της σέκτας προέρχονται από τόν χώρο της διάνοησης [...]

Τό άρθρο καταλήγει, καταδεικνύοντας την τρανταχτή αντίφαση της σέκτας: «Κι ενώ ό σατανάς τιμάται ως πρότυπο προς μίμηση και ως αιώνιος επανάστατης που έρχεται διαρκώς σέ σύγκρουση μέ τίς αρχές, ή θρησκευτική ομάδα πραγματοποιεί τελετές όπως: “Επίκληση στον Έωσφόρο και στή Λίλιθ”. Μέ κύριο στόχο ό έαυτός νά βρísκεται στό κέντρο πάντων!» Τά πραττόμενα της σέκτας αποκαλύπτουν τά ψεύδη της. Αν πράγματι ό Σατανάς είναι άνύπαρκτος ως όντότητα, τότε γιατί νά τιμάται «ως πρότυπο προς μίμηση»; Επίσης τί νόημα έχουν οί τελετές, στίς όποιες επικαλούνται ένα άνύπαρκτο όν; Όμως ή πραγματικότητα είναι διαφορετική. Για όλους τούς δυστυχείς λάτρες του χειριστου έχθρου του ανθρώπου, ό σατανάς δέν είναι άνύπαρκτος. Είναι ύπαρκτός, είναι «ό άρχων του κόσμου τούτου»², και μάλιστα έχει πάρει τή θέση του Θεού στην ταραγμένη ψυχή τους! Οί περιορέουσες απόψεις ότι υπάρχουν πολλές μορφές σατανισμού, (όρθολογικός, θεϊστικός, άθεϊστικός κ.λπ.), είναι τεχνητή παραπλάνηση, πού προέρχεται από τόν αποκρυφιστικό χώρο.

Περαιόντας, εκφράζουμε τήν άνησυχία μας για τά όσα συμβαίνουν στον χώρο της παραθρησκείας και του αποκρυφισμού στίς

2. Ιωάν. 12,31.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΡΙΠΠΑΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

του Πρωτοπρ. Κυριακού Τσουρού
Διευθυντού του «Διαλόγου»

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, στίς 17 Σεπτεμβρίου ἐ.ξ., καί κηδεύθηκε στό Ναύπλιο ὁ πιστός δοῦλος τοῦ Θεοῦ καί θερμός συνεργάτης καί σύμβουλος τῆς Ἐκκλησίας Γεώργιος Κρίππας διδάκτωρ Συνταγματικοῦ Δικαίου. Ὁ ἐκλιπὼν γεννήθηκε στό Ναύπλιο καί μετά τίς ἐγκύκλιες σπουδές του στή γενέτειρά του, σπούδασε νομικά στήν Ἑλλάδα, στή Γερμανία καί στή Γαλλία, ἀνακηρύχθηκε Διδάκτωρ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου καί βραβεύθηκε δύο φορές ἀπό τήν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν. Ἦταν ἄριστος κάτοχος πολλῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, γεγονός τό ὅποιο τοῦ ἐπέτρεπε νά ἔχει εὐκόλη πρόσβαση στή διεθνή βιβλιογραφία. Ὑπηρετήσε ἐπί 30ετία ὡς διευθυντής τῆς Νομικῆς Ὑπηρε-

σίας τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας καί ὑπῆρξε συντάκτης πολλῶν νόμων καί ἰδιαίτερος τοῦ Νόμου περὶ Τύπου.

Ὁ διαπρεπής αὐτός νομικός ἐχρημάτισε μέλος καί σύμβουλος πολλῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν: τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί

τραγικές καί ἀποκαλυπτικές ἡμέρες μας. Ἰδιαίτερα ἀνησυχοῦμε γιά τήν παράδοξη συμφιλίωση τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου μέ τόν ὀλετήρα του τόν σατανᾶ καί τήν ἀλματώδη διάδοση τῆς μιαρεῆς λατρείας τοῦ, κυρίως στόν χῶρο τῶν νέων. Ἀνησυχοῦμε ἐπίσης γιά τήν ραγδαία ἀποχριστιανοποίηση τῆς κοινωνίας, ἡ ὁποία ἀποτάσσεται πλέον τόν Χριστό καί συντάσσεται μέ τόν Ἐωσφόρο. Ἀγωνιοῦμε βλέποντας τήν τιτάνια προσπάθεια ἀφανῶν κύκλων, οἱ ὅποιοι προωθοῦν μεθόδους ἀκούσιας μύησης τῶν παιδιῶν στόν σατανισμό, μέσω παιχνιδιῶν, τῆς μουσικῆς, τῆς μόδας καί τοῦ τρόπου ζωῆς. Διαπιστώνουμε μέ φρίκη τήν ἄλλοτε χριστιανική Εὐρώπη νά κλείνει ἐρμητικά τήν πόρτα στόν Σωτήρα Χριστό καί νά τήν ἀνοίγει διάπλατα στόν σατανᾶ.

Εἴμαστε ἀπόλυτα σίγουροι ὅτι τό φρικώδες παράδειγμα τῆς Σουηδίας, νά θέσει ὑπό τήν προστασία τῶν νόμων καί τοῦ κράτους τή σατανιστική σέκτα, εἶναι ἡ ἀπαρχή γιά τήν «σατανοποίηση» ὀλοκλήρου τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡπείρου. Καί τό πιό ἀνησυχητικό εἶναι ὅτι τό κακό δέν θά ἀργήσει νά ἔρθει καί στήν πατρίδα μας, ἀφοῦ κάθε κακό πού γεννιέται στήν Εὐρώπη ἔρχεται, (μᾶλλον τό φέρνουν) καί στήν Ἑλλάδα! Τό μόνο πού μᾶς ἀπομένει εἶναι ἡ ἀπόλυτη προσήλωσή μας στόν ἀρχηγό καί τελειωτή τῆς πίστεώς μας, τόν Λυτρωτή μας Χριστό³, σέ Αὐτόν πού νίκησε καί συνέτριψε τόν σατανᾶ καί δρομολόγησε τήν τελειωτική τοῦ καταστροφή, ἡ ὁποία θά εἶναι καί καταστροφή ὄσων τόν ἀκολουθοῦν καί τόν λατρεύουν!

3. Ἐβρ. 12,2.

τῶν Αἱρέσεων, Αρχαιολατρίας, Νομικῶν θεμάτων, τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τό θέμα τῶν ταυτοτήτων κ.ἄ. καί τιμήθηκε ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο μέ τόν Χρυσοῦν Σταυρόν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἀκόμη, ὑπῆρξε μέλος τῆς ΠΙΕΓ καί συντάκτης ἄρθρων στό περιοδικό «Διάλογος» καί εἰσηγητής σέ πολλές Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις γιὰ θέματα αἱρέσεων.

Ἄριστος γνώστης τῆς νομικῆς ἐπιστήμης ἐντυπωσίαζε πάντοτε μέ τόν πλοῦτο τῶν γνώσεων του, τόν χειμαρῶδη λόγο του καί τήν καταπληκτική μνήμη του. Ἐγνώριζε σέ βάθος, ὄχι μόνον τήν Ἑλληνική ἀλλά καί τήν ξένη νομολογία. Παρακολουθοῦσε ὅλες τίς ἀποφάσεις τῶν Ἑλληνικῶν καί ξένων Δικαστηρίων καί κυρίως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καί ἐνημέρωνε αὐθεντικά καί ἀντικειμενικά τόν ἑλληνικό νομικό κόσμο γιὰ τήν ἔκβαση δικῶν, κυρίως γιὰ προσηλυτισμό, θρησκευτική ἐλευθερία καί τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, στά ἑλληνικά καί ξένα δικαστήρια.

Παρεῖχε ἀφιλοκερδῶς τίς ὑπηρεσίες του, τίς γνώσεις του καί τίς γνωματεύσεις του στήν Ἱερά Σύνοδο, τήν Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν Αἱρέσεων καί τήν ΠΙΕΓ, ἀλλά καί σέ ἰδιῶτες, πού εἶχαν προβλήματα στίς οἰκογενεῖές τους ἀπό τήν προσηλυτιστική δραστηριότητα τῶν αἱρέσεων καί τῶν παραθρησκευτικῶν ὁμάδων.

Ἀντιπροσώπευσε τήν Ἑλλάδα σέ πλῆθος Διεθνῶν ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων σέ χῶρες τῆς Εὐρώπης, μίλησε στό γερμανικό Κοινοβούλιο καί παρέστη ὡς μάρτυρας ὑπερασπίσεως Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν ἀκόμη καί σέ ἄλλες χῶρες, ὅπως στή Ρωσία.

Συνέγραψε σειρὰ βιβλίων καί συνέταξε μεγάλο πλῆθος ἄρθρων σέ νομικά καί ἐκκλησιαστικά περιοδικά καί μετέφρασε στά ἑλληνικά μελέτες ξένων νομικῶν.

Ἀναφέρουμε ἐδῶ τούς τίτλους μερικῶν βιβλίων του:

– Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Διαφημίσεως, Ἀθήναι 1978.

– Τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν (Δογματική, νομολογιακή καί βιβλιογραφική ἔρευνα, Συγκρητιστικοῦ-Συνταγματικοῦ Δικαίου), Ἀθήναι 1996.

– Οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» δέν εἶναι χριστιανοί καί δέν ἀποτελοῦν «γνωστή θρησκεία» καί περὶ προσηλυτισμοῦ, Ἀθήναι 1999.

– Ἡ Συνταγματική κατοχύρωση τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν παρ' ἡμῖν καί ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ, Ἀθήναι 2001.

– La Prosselytisme vis-a-vis la liberté Religieuse, Athens 2002.

– Σχέσεις Ἐκκλησίας καί Πολιτείας στίς Χῶρες-Μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως (Νομοθετική, νομολογιακή καί βιβλιογραφική ἔρευνα), ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθήναι 2008¹.

Πέραν τούτων ὅμως, ὁ ἐκλιπὼν ὑπῆρξε πιστός Χριστιανός μέ πνευματική ζωή, ἀφοσιωμένο τέκνο τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενής, ταπεινόφρων, μειλίχιος, ἀνιδιοτελής, πρόθυμος νά συντάξῃ γνωματεύσεις ἢ νά ἀναλάβῃ ἀφιλοκερδῶς νομική ὑποστήριξη γιὰ θέματα αἱρέσεων, προσηλυτισμοῦ, περὶ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν κ.ἄ.

Ὁ Γεώργιος Κρίππας, ἀξιοποίησε τὰ πολλά χαρίσματα μέ τὰ ὅποια τόν προίκισε ὁ Κύριος μέ ἀφοσίωση στήν Ἐκκλησία, θερμή πίστη στόν Χριστό καί ἀγάπη πρὸς τόν συνάνθρωπο. Ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῶν Αἱρέσεων, ἡ Π.Ε.Γ. καί ὁ «Διάλογος», εὐγνωμονοῦντες, εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος κατατάξῃ τήν ψυχὴ του μεταξύ τῶν δικαίων στήν Βασιλεία Του καί ὅπως ἡ μνήμη αὐτοῦ «εἴη αἰώνια καί ἄληστος».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Ἡ ὁμάδα αὐτὴ ἐμφανίσθηκε καί δραστηριοποιεῖται στή Ρωσία. Σύμφωνα μέ δημοσιεύματα ὁ ἀρχηγός τῆς «Ἰησοῦς τῆς Σιβηρίας» συνελήφθη κατηγορούμενος γιὰ σύστα-

1. Γιὰ πλῆρη κατάλογο τῶν δημοσιευμάτων του θα παραπέμπουμε στόν ιστότοπο «Τράπεζα Ἰδεῶν».

ση παράνομης θρησκευτικής οργάνωσης. Αναδημοσιεύουμε ἐδῶ τή σχετική εἶδηση:

«Δέν εἶμαι Θεός. Καί εἶναι λάθος νά βλέπουμε τόν Ἰησοῦ ὡς Θεό. Εἶμαι ὁμως ὁ ἐνσαρκωμένος λόγος τοῦ Θεοῦ πατέρα μου. Οτιδήποτε θέλει νά πει ὁ Θεός, τό λέει μέσω ἐμοῦ», εἶχε πει.

Ὁ βιγκανισμός² εἶναι ἐπιβεβλημένος γιά τούς πιστούς τῆς αἵρεσης, ἐνῶ ἀπαγορεύεται ἡ ὅποιαδήποτε ἀνταλλαγή χρημάτων. Οἱ ἀκόλουθοι φοροῦν λιτά καί αὐστηρά ροῦχα καί μετροῦν τίς χρονιές ἀπό τό 1961, ἔτος γέννησης τοῦ ἡγέτη τους.

Ἡ δράση τοῦ πρώην τροχονόμου ἐν τέλει τερματίστηκε ἀπό τίς δυνάμεις ἐπιβολῆς τοῦ νόμου στή Ρωσία, οἱ ὁποῖες ἔστησαν ὀλόκληρη ἐπιχείρηση γιά νά τό συλλάβουν. Ἐλικόπτερα καί ἔνοπλοι ἀστυνομικοί πραγματοποίησαν ἐφόδους στίς κοινότητες τῶν ὑποστηρικτῶν του καί τόν ἐντόπισαν μαζί μέ δύο ὑψηλόβαθμους βοηθούς του.

Εἰς βάρος τοῦ 59χρονου θά ἀπαγγελθοῦν κατηγορίες γιά σύσταση παράνομης θρησκευτικής οργάνωσης, καθώς ὁ κατ' ἰσχυρισμόν «μετενσαρκωμένος Ἰησοῦς» φέρεται νά ἀποσποῦσε μέσω τῆς αἵρεσης χρήματα ἀπό τά μέλη, ἀσκώντας κατά καιρούς καί συναισθηματική κακοποίηση εἰς βάρος τους.

Ἡ Ρωσική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία εἶχε ἐπανειλημμένα στό παρελθόν καταδικάσει τήν αἵρεση, ὁμως γιά πολύ καιρό οἱ Ἀρχές δέν εἶχαν ἐπέμβει. Ὁρισμένα ρωσικά Μ.Μ.Ε. πάντως, ἀναφέρουν ὅτι τό τελευταῖο διάστημα ἡ θρησκευτική ομάδα εἶχε ἐμπλακεῖ σέ διαμάχη μέ τοπικά ἐπιχειρηματικά συμφέροντα, κάτι πού ἀποτελέσει ἀφορμή γιά τή σύλληψη τοῦ ἡγέτη της»³.

2. Ἡ αὐστηρή ἢ ὀλική χορτοφαγία (γνωστή καί ὡς ἀκραιφνής χορτοφαγία, καθαρή χορτοφαγία, βιγκανισμός, ἀγγλ. *veganism*) εἶναι ἡ ὀλοκληρωτική ἀποχή ἀπό τό κρέας, τά ψάρια, τά μαλάκια, τά γαλακτοκομικά, τά αὐγά, καθῶς καί τό μέλι. https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%85%CF%83%CF%84%CE%B7%CF%81%CE%AE_%CF%87%CE%BF%CF%81%CF%84%CE%BF%CF%86%CE%B1%CE%B3%CE%AF%CE%B1

3. https://www.pronews.gr/amyna-asfaleia/diethnis-asfaleia/917608_apolythike-apo-trohonomos-ki-egine-oiisoytis-sivirias

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΚΡΥΦΗ ΓΚΟΥΡΟΥ, ΣΤΟΝ ΤΥΠΟ; (ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ)

Στήν ἔκδοση τῆς 12 Αὐγούστου 2020, ἡ ἐφημερίδα *Le Progrès* (=Ἡ Πρόοδος) δημοσίευσε ἕνα ἄρθρο σχετικά μέ τήν Eliane Deschamps, γκουρού τῆς ομάδας Ἀγάπη καί Ἐλεος. Στό ἄρθρο παρουσιάζεται ὡς μία γυναίκα παθιασμένη μέ τό πλέξιμο καί τίποτε ἀπό αὐτό δέν προδίδει τό παρελθόν της, ὡς ἀρχηγῶ μιᾶς αἰρετικῆς ομάδας, ἡ ὁποία εἶχε παραπεμφθεῖ στό Ποινικό Δικαστήριο γιά ἐκμετάλλευση τῆς ἀδυναμίας τῶν ὀπαδῶν της. Ἡ ἀκροαματική διαδικασία πού εἶχε ὀρισθεῖ γιά τόν Μάρτιο τοῦ 2020 ἀναβλήθηκε λόγω τῆς ὑγειονομικῆς κρίσεως⁴.

ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΑ ΝΕΚΡΑ ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΤΩΝ ΑΚΡΑΙΩΝ ΔΟΞΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥΣ (ΣΤΙΣ Η.Π.Α.)

Μόλις τόν Ἰούνιο τοῦ 2020 βρέθηκαν οἱ σοροί δύο παιδιῶν πού εἶχαν ἐξαφανισθεῖ τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2019, τοῦ Joshua Vallow, 7 ἐτῶν καί τοῦ Tylle Ryan, 17 ἐτῶν. Πρόκειται γιά τά παιδιά τῆς Lori Vallow, ὀπαδοῦ μιᾶς ἀποκαλυπτικῆς οργάνωσης μορμόνων. Τά παιδιά εἶχαν ἐνταφισθεῖ στήν ιδιόκτητη ἔκταση τοῦ νέου συζύγου τῆς Vallow, Chad Daybell, ὁ ὁποῖος ἦταν ἕνας πολύ ἐνεργός ζηλωτής τῆς συγκεκριμένης ομάδας. Σύμφωνα μέ τούς οἰκείους της, ἡ Lori Vallow εἶχε ἀρχίσει νά ἀλλάζει ριζικά κάτω ἀπό τήν ἐπιρροή τοῦ συζύγου της, οἱ ἀκραῖες δοξασίες καί ἡ ἐμμονή της γιά τούς ἐσχάτους χρόνους ἔγιναν τό μοναδικό της μέλημα. Σύμφωνα μέ μία φίλη της, εἶχε φθάσει στό σημεῖο νά πιστεύει, ὅτι τά παιδιά της εἶχαν καταληφθεῖ ἀπό ζόμπι καί ὅτι στό ζευγάρι εἶχε δοθεῖ ἡ ἀποστολή νά τά ἐξοντώσουν, γιατί αὐτή ἦταν, σύμφωνα μέ αὐτούς, ἡ μοναδική λύση γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς ψυχῆς τους ἀπό τήν κατοχή αὐτή⁵.

4. Bulles no 147, Septembre 2020, σ. 37.

5. Bulles, no 147, Septembre 2020, σ. 37.

ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΠΡΟΦΗΤΕΣ

«Γνήσιος και νόθος προφητικός λόγος»

Ποτέ άλλοτε, όσο στή σημερινή εποχή, δέν υπήρξε τόση παραγωγή και διακίνηση «προφητειών». Καθημερινά, μέσα από τηλεοπτικές εκπομπές, εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας, περιοδικά, ιστοσελίδες και Blogs, προβάλλονται σεβάσιμες μορφές από τό χώρο τής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὄχι τόσο γιά τήν ἐνάρετη και ὀσιακή βιοτή τους, ὅσο γιά τόν «προφητικό» τους λόγο.

Καί ἀναγκαζόμαστε νά θέσουμε τήν λέξη ἐντός εἰσαγωγικῶν, ὄχι διότι ἀμφισβητοῦμε πῶς οἱ σύγχρονοι γέροντες ἔχουν προφητικό λόγο, ἀλλά ἐπειδή ἡ ὑπερέκθεσή τους ἀπό τά παραπάνω «μέσα» δημιουργεῖ τεράστιες στρεβλώσεις στό μήνυμα τής σωτηρίας πού θέλουν νά ἐκπέμψουν.

Στό παρόν πόνημα προσπαθήσαμε νά ὀριοθετήσουμε τήν διδασκαλία τής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σέ ὅ,τι ἀφορᾷ τόν γνήσιο προφητικό λόγο, σέ σχέση μέ τίς νόθες προφητικές ἐμπειρίες, πού κατακλύζουν τήν ἐκκλησιαστική ἱστορία και κυρίως τήν ἐποχή μας.

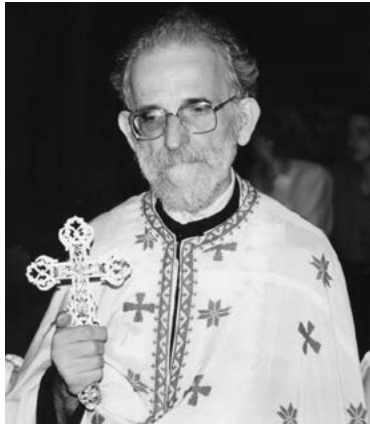
Ὁ «ὄρυμαγδός προφητειῶν», πού κατακλύζει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο, τόν ὀδηγεῖ σέ ἀπόλυτη σύγχυση, ἐντείνει τά ὑπαρξιακά του προβλήματα και τόν σπρώχνει σέ ἐπικίνδυνες ἀτραπούς.

Προμηθευθεῖτε τό ἀπό τά βιβλιοπωλεῖα, τίς «Ἐκδόσεις Σταμούλη», τηλ. 210 5238305 ἢ τήν Π.Ε.Γ., τηλ. 210 6396665.

- * ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
- * ΠΡΟΒΑΛΛΕΙ ΤΗΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ (ΓΟΝΕΙΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΙ - ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ) ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΟΜΑΛΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
- * ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΣΥΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ
- * ΠΑΡΕΧΕΙ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΑΡΧΕΤΥΠΗ ΚΑΙ ΖΩΣΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ
- * ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΥΠΑΡΞΙΑΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
- * ΕΜΦΑΝΙΖΕΙ ΤΟ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΤΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
- * ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΤΗΝ ΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, ΩΣ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
- * ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΙ ΤΟΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ ΤΗΣ «ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» ΠΑΡΟΛΗ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ
- * ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΦΥΛΑΣΣΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ, ΤΩΝ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΑΤΑΝΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΕΙΩΝ

Προμηθευθεῖτε τό ἀπό τά Βιβλιοπωλεῖα ἢ τήν Π. Ε. Γ. τηλ. 210.6396.665.

**ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ
του π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου
και συνεργατών του**

1. «Η Ὁρθοδοξία μας».
2. «Η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Πίστη-Λατρεία- Ζωή».
3. «The Orthodox Church. Its Faith, Worship and Life».
4. «Η ἄστρολογία στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
5. «Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας».
6. «Ἐγχειρίδιο αἱρέσεων καὶ παραχριστιανικῶν ομάδων», (ἔκδ. Γ΄).
7. «Πεντηκοστῖανοὶ καὶ Ὁρθοδοξία».
8. «Μετενάρκωση ἢ Ἀνάσταση; Ὁρθόδοξη θεώρηση τοῦ Κακοῦ», (ἔκδ. Β΄).
9. «Ἀποκρυφισμός, Γκουρουϊσμός, “Νέα Ἐποχή”», (ἔκδ. Γ΄).
10. «Διαλογισμὸς ἢ προσευχή; Ὁρθόδοξη θεώρηση».
11. «Ἡ Λατρεία τῆς “Σκοπιᾶς”», (τόμος Α΄).
12. «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά καὶ Ὁρθοδοξία», (τόμος Γ΄).
13. «Ἡ χαμένη ἀθωότητα. Περιπλανήσεις σὲ δρόμους τοῦ Ἐωσφόρου».
14. «Νεοφανεῖς αἱρέσεις-Καταστροφικὲς Λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
15. «Ἐγκληματικὸ δόγμα. Ἐμπειρίες πρώην σατανιστῶν».
16. «Ὅμαδες ἀσυμβίβαστες μὲ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη», ἔκδ. Ζ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως (Ἀλίαρτος 20-26/9/1995).
17. «Ναζισμὸς μὲ ἄλλο πρόσωπο. Μεθοδεύσεις ὁλοκληρωτικῶν αἱρέσεων καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων».
18. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων. Προβληματικὴ καὶ στρατηγική».
19. «Νεοσατανισμὸς. Ὁρθόδοξη θεώρηση καὶ ἀντιμετώπιση».
20. «Ἀντιμετώπιση τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας. Πρακτικὸς ὁδηγὸς γιὰ τὴν οἰκογένεια».
21. «Τὸ Νόημα τῆς ζωῆς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας».
22. «Καταστροφικὲς λατρεῖες στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ νομικὴ ἀντιμετώπισή τους».
23. «Αὐτογνωσία, αὐτοπραγμάτωση, σωτηρία».
24. «Ρωμαιοκαθολικισμὸς, Προτεσταντισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία».
25. «Ἀφιέρωμα στὸν π. Αντώνιο Αλεβιζόπουλο» ἔκδ. Π.Ε.Γ.
26. Μοναχῆς Ἀντωνίας, «Νεοπεντηκοστῖανοὶ στὴν Ἑλλάδα», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
27. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θρησκευτικὴ Ἐλευθερία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
28. Νικολάου Σταυριανίδη, «Θεοσοφία - “Νέα Ἐποχή”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
29. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Σχεδιάγραμμα Ὁρθόδοξου Κατηχήσεως», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
30. Ἰωάννου Μηλιώνη, «Ναὶ ἢ ΟΧΙ στὸ Χάρι Πότερ;», ἔκδ. Π.Ε.Γ. (ἔκδ. Δ΄).
31. Λεωνίδου Ἰ. Φιλιππίδου. «Ἡ Παγκόσμιος προσδοκία Θεανθρώπου Λυτρωτοῦ», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
32. Κωνσταντίνου Γρηγοριάδη, «Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλὴ Ἑβδομάς», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
33. «Ὁ ἀποκρυφισμὸς στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», (τεύχη 1-20 σὲ 5 τόμους), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
34. «Σατανιστικὲς παγίδες» (σειρά Β΄), ἔκδ. Π.Ε.Γ.
35. Κυριακού Κυριαζόπουλου, «Σαηντολογία», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
36. Κωνσταντίνου Χολέβα, «Ποιοὶ καὶ γιατί ἀμφισβητοῦν τὴν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
37. Ἄννας Μπουρδάκου, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά. Ἀπὸ τό Α στοὺς Ω», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
38. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Ὁ Νεοπαγανισμὸς τῆς “Νέας Ἐποχῆς”», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
39. Χρήστου Ταγαράκη, «Εἶναι ἡ γιόγκα σωματικὴ ἀσκήση-γυμναστική;», ἔκδ. Π.Ε.Γ.
40. Κωνσταντίνου Παπαχριστοδοῦλου, «Προφήτες καὶ ψευδοπροφήτες», ἔκδ. Π.Ε.Γ.

Βιβλία ἄλλων ἐκδόσεων ποὺ συνιστοῦμε

1. π. Κυριακοῦ Τσουροῦ, «Σύγχρονες αἱρέσεις καὶ “Νέα Ἐποχή”. Ποιμαντικὴ προσέγγιση - Ὁρθόδοξη ὀριοθέτηση», ἔκδ. Ἔννοια.
2. π. Χρυσοστόμου Μαϊδῶνη, Ὁριοθέτηση πίστεως, Ἀρναία 2007.
3. πρωτ. Βασιλείου Γεωργοπούλου, «Ἡ αἵρεση τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά. Τί πρέπει νὰ γνωρίζουμε», ἔκδ. Ἰερός Μητροπόλεως Τριφυθοῦντος.
4. «Ἡ Ὁμοιοπαθητικὴ ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη», ἔκδ. Π.Ε.Γ Βορείου Ἑλλάδος, (ἐξαντλήθηκε). Ὑπάρχει στὴν ἱστοσελίδα: www.orthodoxnet.gr/modules.php?op=modload&name=News&file=article&sid=41
5. Μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη, «Σύγχρονες Αἱρέσεις. Μία πραγματικὴ ἀπειλή», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
6. Βουδιστικὲς αἱρέσεις στὸ φῶς τῆς Ὁρθοδοξίας», ἔκδ. Παρακαταθήκη (τηλ. 2310 222511).
7. Μ. Ε. Johnes, α) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ πόλεμος μὲ τὸ θηρίο», β) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ ὁ μαριμαρωμένος βασιλιάς», γ) «Ὁ Νίκ Μάρβελ καὶ τὸ νησί τῆς Ἀφροδίτης», ἔκδ. Κ. Ε. Δ., Ἰ. Ν. Ἁγίου Νικολάου Πατρῶν (τηλ. 2610 275022).

Τὰ βιβλία διατίθενται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Ἄν δὲν τὰ βρῖσκετε μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθεῖτε στὴν Π.Ε.Γ, τηλ. 210 6396665, προκειμένου νὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγια Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-63.96.665, FAX: 210-60.82.219

Παρακαλώ να μου στείλετε τό/ά βιβλίο/α

στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Επώνυμο: Όνομα:
Όδος & αριθμός:
Ταχ. Κωδ. & Πόλη: Τηλ.:

Παρακαλώ όπως μου αποσταλούν επί αντικαταβολή.

Ό παραγγέλλον

Ό ΔΙΑΛΟΓΟΣ κυκλοφορεί καί αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΟΥΠΟΝΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΜΑΣ*

Πρός ΠΕΓ
Μεσογείων 429
Άγια Παρασκευή, Τ.Κ. 153 43
Τηλ.: 210-63.96.665, FAX: 210-60.82.219

Παρακαλώ, μέ ενδιαφέρει να μου αποστέλλετε τό περιοδικό «ΔΙΑΛΟΓΟΣ» στην παρακάτω διεύθυνση μου:

Επώνυμο: Όνομα:
Όδος & αριθμός:
Ταχ. Κωδ. & Πόλη: Τηλ.:

* Συμπληρώνεται σε περίπτωση αλλαγής διεύθυνσεως ή έγγραφης νέου παραλήπτου.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΓΟΝΕΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

Τ.Θ. 60120

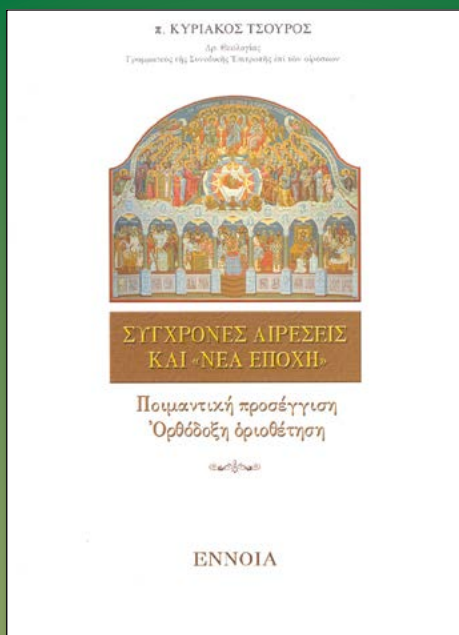
153 10 ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο Γλυκίων Νερών
Αριθμός Αδείας 104

Κωδικός: 4981 ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ - ΑΡΙΘ. ΑΔΕΙΑΣ 528/95

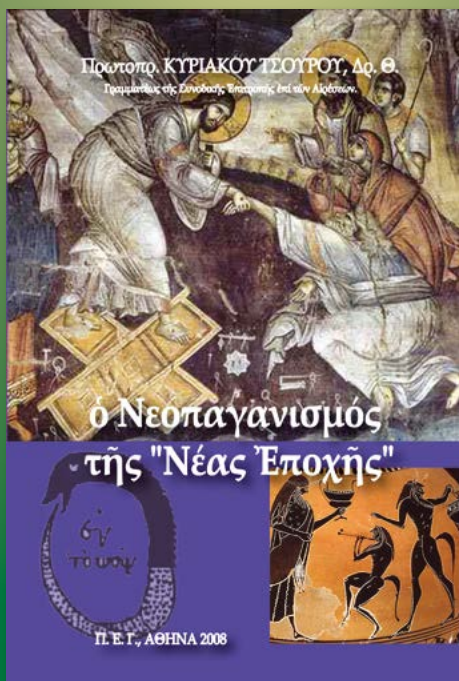
ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ “ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ”

Τό παρόν πόνημα είναι μιά προσπάθεια ενημέρωσης πρωτίστως τών ποιμένων τής Έκκλησίας, αλλά και τού Όρθοδόξου Πληρώματος, ως συμβολή στή χάραξη τής όρθης ποιμαντικής στήν αντιμετώπιση τού προβλήματος. Είναι καρπός επίμονης και ένιοτε επώδυνης τεσσαρακονταετούς ταπεινής διακονίας τού συγγραφέα στό γραφείο τής Συνοδικής Έπιτροπής επί τών Αιρέσεων. Αποτελεί σύνθεση όμιλιών και εισηγήσεων τού γράφοντος σέ Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις, Σεμινάρια, Ίερατικές Συνάξεις, Φροντιστήρια Κατηχητών, Σχολές Γονέων και πρός τό Κοινό, καθώς και δημοσιεύσεων σέ διάφορα περιοδικά ή ιστοσελίδες. Στόχος τού συγγραφέα είναι νά προτείνει μέ εύληπτο τρόπον, έναν πρακτικό όδηγό, έπισημαίνοντας τά κύρια σημεία τής αίρετικής πρόκλησης. π. Κυριακός

Παραγγελίες: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ENNOIA,
τηλ. 210 3640419, Fax 210 3640729, www.ennoia.gr

Ο ΝΕΟΠΑΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

Τό φαινόμενο τού “νεοπαγανισμού”, ως μιās από τίς πολλές “άτραπούς” τής “Νέας Έποχης”, δημιουργεί σύγχυση στους Όρθοδόξους Έλληνες και αποτελεί ένα σοβαρό ποιμαντικό πρόβλημα και όχι μόνο. Τό σύνθημα, πού ακούγεται στόν “χώρο” αυτό: “ή Έλληνας ή Χριστιανός”, καιτοι γιά μās ουσιαστικά είναι ένα ψευδεπίγραφο δίλημμα, δέν πρέπει νά υπερεκτιμāται, αλλά ούτε και νά υποβαθμίζεται. Πολύ περισσότερο, όταν τά Έλληνικά “αρχαιολατρικά” ρεύματα δραστηριοποιούνται ως ένας “νέος αντιχριστιανισμός” και, σέ αρκετές περιπτώσεις, μέ έντονο έθνικιστικό χαρακτήρα. Η αντιπαράθεσή τους πρός τόν Χριστιανισμό συνοδεύεται συχνά από φανατισμό και ακρότητες, προκατάληψη, απειλές και ύβρεις, άπαξιωτικές εκφράσεις, ανεπίτρεπτους χαρακτηρισμούς, υπερβολές, διαστρεβλώσεις, άβάσιμους ισχυρισμούς και έλλειψη έπιστημονικής τεκμηρίωσης τών λεγομένων και γραφομένων. Χρησιμοποιούν διχαστικά συνθήματα, πού άπειλούν νά πλήξουν τήν έθνική μας όμοψυχία και νά διχάσουν τούς Έλληνες σέ “Έλληνες” και “Χριστιανούς”.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΕΙΤΕ ΤΟ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ,
ή τήν Π. Ε. Γ.: τηλ. 210 6396.665.